

Pagini Libere este un colectiv editorial anarhist.

Suntem un colectiv descentralizat, autonom și organizat non-ierarhic. Scopul nostru este acela de a oferi publicații (cărți, broșuri, fanzine etc.) în limba română și, uneori, în alte limbi, în ideea de a populariza și inspira viziuni și practici alternative la sistemul actual, capitalist și autoritar.

Tradiția libertară a fost întotdeauna una în care pamfletele, tipăriturile clandestine și materialele tipărite rapid și pe ascuns au circulat liber, neîngrădit. Continuând această tradiție, materialele publicate de către Editura Pagini Libere pot fi folosite, adaptate sau modificate de către oricine dorește acest lucru, însă nu cu un scop comercial. Cerem, pe cât posibil, persoanelor care folosesc materialele publicate de noi sau părți din acestea să specifice, într-o formă neintruzivă, sursa de unde au preluat materialele respective.

pagini-libere.ro

facebook.com/editurapaginilibere

instagram.com/paginilibere

editurapaginilibere@protonmail.com

ABC în România — Robin Hoodie

Robin Hoodie este un grup informal din Cluj, format în 2016, care se organizează și acționează după principiile ABC. Scopul acestei inițiative este de se solidariza și susține grupuri sau persoane supuse represiunii în urma acțiunilor politice radicale în România. Activitățile cele mai importante desfășurate de Robin Hoodie până acum sunt:

- oferirea de sfaturi înainte și după acțiuni directe care se opun ideilor capitaliste, clasei politice, exploatarii mediului și a animalelor, mișcărilor de dreapta, homofobe, sexiste și discriminatoare;

Colectivul Pagini Libere este conștient de impactul ecologic al cărților în format fizic, așa că îți reamintim:

Împarte

Cu cei dragi, din familie sau comunitate, cărțile tale.

Donează

Cărțile de care crezi că nu mai ai nevoie.

Nu arunca

O carte, oricât de deteriorată, nu se aruncă niciodată.

Repară

Fă-ți timp pentru a repara o carte și dă-i șansa ca ea să lumineze mintea altor oameni.

Nu cumpăra ce nu ai nevoie

Nu cumpăra cărți doar de decor.

Cumpără numai ceea ce te interesează cu adevărat.

- publicarea unui ghid juridic de contestare în instanță a amenziilor primite la proteste;
- strângere de fonduri pentru a acoperi sancțiunile primite în urma acțiunilor politice;
- facilitarea sprijinului juridic prin contactarea de avocați sau juriști atunci când situația o cere;
- organizarea de discuții critice la adresa represiunii, supravegherii și îngrădirea libertăților din partea instituțiilor statului.

www.facebook.com/robinhoodiecj

robinhoodie@riseup.net

Deja apărute:

50. *Carolina Vozian* – Könyv, kéglí, kéreg, kuckó, kvártély
51. *CrtímethInc.* – Az én mint Másik. Reflexiók az öngondoskodásról
52. *David Graeber* – Közös remény
53. *David Graeber* – Te anarchista vagy? A válasz meglephet!
54. *Georgiana Aldessa Lincan* – A fehér privilégium felhasználása a társadalmi igazságosságért folytatott harcban
55. *Giorgio Agamben* – Az ellenőrző államtól a destituáló hatalom praxisáig
56. Határonkon átvélő feminista manifesztum
57. *Két Dűsznómia* – A személyes egyben politikai – javaslatok baloldali aktivista körökben alkalmazható jó gyakorlatokra
58. *Kimberlé Crenshaw* – Az interszekcionalitás sürgőssége
59. *Vincze Enikő* – Küzdelmek a társadalmi reprodukció terén világhírvány idején: Lakhatási igazságosság Romániában
60. *Murray Bookchin* – Libertárius municipalizmus
61. *Oana Dorobanțiu* – Szövetségesség és performativitás: mit jelent szövetségesnek lenni?
62. *The Ongoing Collective* – Anarchafeminista Manifesztum 1.0

III. În engleză

63. *Adina Marincca* – This is NOT a love story! LoveKills, punk and the first 20 years of anarcho-feminism in Romania
64. *Cosmin Koszor-Codrea* – Science popularization and Romanian anarchism in the nineteenth century
65. *Cristian-Dan Grecu* – Csipike – the Communist Pipsqueak
66. *M.E.K.A.N.* – Ecstasy in the time of cholera
67. *Vlad Brătuleanu* – A Brief History of Anarchism in Romania
68. Essential Strike Manifesto for the 8th of March / A nélkülözhetetlen sztrájk március 8-i manifesztuma / Manifestul grevei esențiale de 8 martie

IV. Alte limbi

69. *M.E.K.A.N.* – Ekstase in Zeiten der Cholera
70. *Veda Popovici* – La Police assassine ! Pratiques et principes pour une solidarité féministe contre la répression.

CĂRȚI:

I. În română

1. Nicolas Trifon: un parcurs libertar internaționalist – interviuri
2. *Iuliu Neagu-Negulescu* – Arimania
3. *Mihail Bakunin* – Dumnezeu și Statul
4. Precum furtunile – colecție de poezii queer
5. *Henry David Thoreau* – Walden sau viața-n pădure (o ediție ilustrată)

Deja apărute:

BROȘURI

I. În română

1. *A. Răvășel* – Mircea Rosetti
2. *Adina Marincea* – Asta (nu) e o poveste de dragoste! LoveKills, punk și primii 20 de ani de anarcha-feminism în România
3. *Adrian Tătăran* – Panait Mușoiu
4. Anarhie relațională, nu libertarianism! Mic ghid de re-imaginat relațiile noastre de zi cu zi
5. Anarhismul și vechea mișcare socialistă
6. *Andie Nordgren* – Anarhia relațională (introducere de *hopancarusel*)
7. Anuarul Anarhivei 2020
8. *André Gorz* – Ideologia socială a automobilului
9. *bell hooks* – Să înțelegem patriarhatul
10. *CCRI / EZLN* – O declarație pentru viață și alte texte (2020-2021)
11. *Chiara Bottici* – Anarhafeminism: către o antologie a transindividualului
12. *Colin Ward* – Anarhismul ca teorie a organizării
13. *CrimethInc* – Vot vs. Acțiune Directă
14. *Cristian-Dan Grecu* – Csipike – piticul comunist
15. Cum să organizezi un grup de Cruce Neagră Anarhistă. Un ghid practic
16. *David Graeber* – Ești un anarhist? Răspunsul te-ar putea surprinde!
17. *David Graeber* – Noii anarhiști
18. *David Graeber* – Speranța în comun
19. *Dennis Fox* – Anarhism și psihologie
20. *Necunoscut* – Slogane din mai 68
21. *Emma Goldman* – Căsătorie și iubire
22. *Emma Goldman* – Gelozia: cauze și posibile remedii
23. *Emma Goldman* – Nu există Comunism în URSS
24. *Errico Malatesta* – Anarhia
25. *Giorgio Agamben* – De la un stat al controlului către un praxis al puterii destituate
26. *Institutul pentru Studii Anarhiste* – Genul
27. *Ionuț-Valentin Cucu* – Kurzii, între naționalism

- identitar și federalism libertar
28. *Lucy Parsons* – Principiile anarhiei
 29. *Martin Veith* – Neobosit! Iuliu Neagu-Negulescu
 30. *Mechel Stanger* – Amintirile unui anarhist din România
 31. *M.E.K.A.N.* – Demoni Dansatori: cugetări provozorii asupra mișcării free party siciliene
 32. *Mihail Bakunin* – Catehism revoluționar
 33. *Murray Bookchin* – Municipalismul libertar
 34. *Murray Bookchin* – Revolta marinarilor din Kronstadt
 35. *Philip Ricblin* – 10 reguli pentru o societate non-violentă
 36. *Piotr Kropotkin* – Ordinea
 37. *Robert Graham* – Ideea generală a Revoluției la Proudhon
 38. Sub același acoperiș: Antologia revendicărilor și analizelor pentru dreptate locativă — o perspectivă intersecțională în contextul pandemiei COVID-19
 39. Suprarealism și anarhism
 40. *Veda Popovici* – Poliția Ucide! Practici și principii pentru o solidaritate feministă anti-represiune
 41. *Vlad Brătuleanu* – Anarhismul în România

II. În maghiară

42. A Combahee River Collective Nyilatkozata
43. *Adina Marincea* – Ez (nem) egy szerelmi történet! LoveKills, punk és az anarchafeminizmus első húsz éve Romániában
44. *Angela Davis* – Reformáljuk meg vagy számoljuk fel a börtönöket?
45. *Audre Lorde* – A düh használatáról: a rasszizmusra válaszó nő
46. *Audre Lorde* – Életkor, rassz, osztály és nem: Nők újradefiniálják a különbséget
47. *bell hooks* – Feminista politika
48. *bell hooks* – Megérteni a patriarhátust
49. *Carmen Gheorghe* – Fejünkbe húzzuk a szoknyáinkat a roma feminizmusért

SALUT!

Această zină poate fi o resursă pentru oricine își dorește să pună bazele unui grup de tipul Crucea Neagră Anarhistă. Ghidul e rezultatul unui efort colectiv, dus la bun sfârșit de mai multe persoane aparținând diferitelor grupuri ABC din Europa. Sperăm să vă inspire și să vă fie de folos!

În ultimii ani am fost martorii apariției unor noi forme de criză, manifestate peste tot în lume. Rezistându-le și luptând împotriva lor, ca anarhiști/-te suntem atenți/-te și la schimbările modurilor și tacticilor represive ale statului. Pentru a salva *status-quo*-ul și puterea, structurile statului ne dezbină și ne conduc, cooptează luptele și pacifică mișcările subversive. În același timp însă efortul nostru este acela de-a ne elibera.

Trebuie desființate toate închisorile și eliberați/-te toți/-te prizonierii/-ele. Poziția noastră este una aboliționistă și se îndreaptă împotriva statului și a închisorilor. Bineînțeles, în fața unei

chestiuni atât de complexe cum e cea a închisorilor, facile sunt doar soluțiile fase. Sunt multe de făcut. Tocmai de aceea vorbim aici de Crucea Neagră Anarhistă (Anarchist Black Cross), iar nu despre moduri liberale, etatiste sau reformiste de organizare. Tacticile noastre au la bază ajutorul reciproc și solidaritatea, nicidecum actele de caritate. Mai mult decât oricând este foarte important să ne împărtășim cunoștințele și sfaturile de organizare cu oameni care vor să treacă la acțiune. Din acest motiv am și redactat această zină: împărtășirea cunoașterii este o armă importantă în lupta împotriva represiunii. Cea mai bună apărare este pregătirea. Sperăm ca această zină să vă fie de folos în vederea organizării, oriunde v-ați afla, și un sprijin pentru a clădi mișcări de emancipare mult mai rezistente în fața represiunii. Dacă aveți nevoie de susținere sau dacă aveți întrebări în legătură cu această zină, ne puteți scrie la adresa de e-mail: tillallarefree@riseup.net

CE ESTE CRUCEA NEAGRĂ ANARHISTĂ (ABC) ȘI DE CE EXISTĂ?

ABC este o rețea internațională compusă din grupuri anarhiste și din alte persoane implicate în acțiuni practice de solidaritate cu prizonierii și cu mișcările mai largi împotriva represiunii.

Suținere pentru prizonieri/-ere

ABC oferă suport atât revoluționariilor/-erilor, anarhiști/-lor, cât și celor care sunt prinși în sistemul penitenciar. Suținem și facem publice eforturile prizonierilor/-erilor și care se organizează și rezistă sistemului penitenciar din interior. Încercăm să comunicăm prin scrisori, se fac vizite, se oferă ajutor material, se organizează, de asemenea, proteste și campanii de informare, atât despre prizonieri/-ere, cât și despre realitatea închisorilor și despre sistemul de clasă care le-a creat. Strângerea de fonduri și susținerea materială este o componentă cheie a muncii noastre. Mulți dintre noi oferă suport emoțional prizonierilor/-erilor afectați/-te emoțional de represiune, având prietenia și

solidaritatea drept arme. Prin tot ceea ce facem, încercăm să creăm legături în interiorul, dar și din afara, închisorilor.

Munca anti-represiune și de apărare a mișcării

Statul și aceia care doresc să distrugă mișcările pentru eliberare ne atacă din multe direcții. Rețeaua Crucii Negre Anarhiste își propune să construiască o infrastructură capabilă să reziste represiunii, pentru a putea continua lupta de eliberare și pentru a-i putea susține pe tovarășii/-ele care au suferit din pricina violenței statului. Multe grupuri organizează campanii de solidarizare pe termen lung pentru cei/cele afectați/-te de diferitele valuri de represiune din întreaga lume. Într-adevăr, multe grupuri ABC au apărut ca reacție la operațiunile de represiune din regiunile unde se află.

Mișcarea și apărarea comunitară pot implica multe lucruri. De-a lungul deceniilor, ABC s-a angajat în această muncă în diferite moduri – de la campanii de apărare legală și comitete, la susținerea solidarității fizice împotriva poliției în timpul ocupării școlilor sau a fabricilor, la îndeplinirea unor roluri de apărare și securitate împotriva atacurilor suprematiste și neo-fasciste, ori și la apărarea armată a mișcărilor sociale. Grupurile ABC organizează, de asemenea, ateliere, publică zine-uri și alte materiale pentru da o mână de ajutor celor care vor să se documenteze despre represiune, cultura securității și solidaritate.

DEDICAȚIE

Această zină îi este dedicată Annei Campbell. Anna a fost ucisă de forțele turcești în timp ce lupta alături de Unitățile de Protecție a Femeilor (YPJ) în apărarea orașului Afrîn, în martie 2018.

Anna a fost o membră dedicată a Crucii Negre Anarhiste din Bristol și și-a purtat angajamentul de solidaritate și ajutor reciproc până în mormânt.

Odihnește-te în putere Anna!

Crucea Neagră Anarhistă există pentru a întări luptele pentru libertate și eliberare, oferind susținere mentală, emoțională, materială și fizică indivizilor, grupurilor și mișcărilor. Până la urmă, dorim să asigurăm întărirea mișcărilor noastre din interior, deoarece dorim să sprijinim eforturilor de a rezista statului, capitalismului, suprematismului alb, puterii patriarhale și altor forme de dominare.

Istoria Crucii Negre Anarhiste

Federația Crucii Negre Anarhiste din S.U.A. a redactat o scurtă istorie a ABC, pe care o redăm mai jos:

Încă de la începutul secolului XX, Crucea Neagră Anarhistă (ABC) s-a aflat în primele rânduri ale eforturilor de a-i sprijini pe cei/-cele închiși/-se datorită luptei lor pentru eliberare și libertate. Până recent, istoria mișcării ABC a fost pierdută în negura timpului. Colectivele ABC erau cumva fără rădăcini, cu foarte puține informații despre istoria organizației. Azi, anumite întrebări legate de originea noastră și-au găsit însă și răspunsuri. Am început să ne redescoperim rădăcinile.

Anul de început a fost o întrebare săcătătoare privitoare la istoria Crucii Negre Anarhiste, cunoscută și sub numele de Crucea Roșie Anarhistă (Anarchist Red Cross/ARC). Potrivit lui Rudolph Rocker, fost trezorier al Crucii Roșii Anarhiste (CRA/ARC) din Londra, organizația a fost înființată în „perioada agitată dintre 1900 și 1905”. În ciuda implicării sale în primele etape, nu credem că aceste date sunt foarte exacte. Potrivit lui Harry Weinstein, una dintre cele două persoane care au înființat organizația, aceasta a început după arestarea sa, în iulie sau august 1906. După ce a fost eliberat, Weinstein și alții au asigurat îmbrăcăminte anarhiștilor/-elor

condamnați/-te la exil în Siberia. Acestea au fost primele etape ale înființării ARC. Weinstein și-a continuat eforturile în Rusia, până la sosirea sa la New York, în mai 1907. Odată ajuns, a ajutat la crearea Crucii Roșii Anarhiste din New York.

Alte relatări situează anul de început în 1907. În lunile iunie și august 1907, anarhiștii și revoluționarii socialiști se reunesc la Londra pentru două conferințe. Se crede că Vera Figner, o revoluționară socialistă, s-a întâlnit cu aici cu anarhiștii pentru a discuta despre situația dificilă a deținuților politici din Rusia. După această întâlnire, a fost înființată Crucea Roșie Anarhistă la Londra și la New York. În plus față de aceste informații, știm că membrii organizației au fost trimiși în judecată în 1906-1907 în Rusia. Prin urmare, considerăm că cea mai corectă dată de înființare a Crucii Roșii Anarhiste ar fi sfârșitul anului 1906 sau începutul anului 1907 pentru secțiunea din Rusia; iunie sau august 1907 pentru crearea secțiunii internaționale.

Cu toate acestea, motivul apariției Crucii Negre Anarhiste este unul foarte clar. Acesta s-a format după separarea de Crucea Roșie Politică (Political Red Cross/PRC). PRC era controlată de

social-democrați și refuza să-i ajute pe prizonierii politici anarhiști sau pe socialiștii revoluționari, deși primeau donații din partea altor anarhiști și a socialiștilor revoluționari. După cum arăta și un fost deținut politic și membru al ARC, „în multe închisori nu se făcea diferența între anarhiști și alți prizonieri politici, dar în altele li se refuza orice sprijin anarhiștilor.”

Nou înființatul colectiv al ARC considera că aceste acțiuni erau criminale și promitea ca, în închisorile unde anarhiștii erau în majoritate, ARC să ofere sprijin tuturor prizonierilor politici anarhiști și social-revoluționari.

Datorită susținerii lor pentru prizonierii politici, membrii grupului au fost arestați, torturați sau omorâți de regimul țarist. Organizația a fost declarată ilegală, iar cei și cele care făceau parte din ea au fost închiși în închisoarea Artviski, una dintre cele mai dure tabere de muncă din Siberia. Membri ARC care au reușit să evadeze, au luat calea exilului spre Londra, New York, Chicago sau alte orașe din Europa și America de Nord, unde au și înființat grupuri locale ARC.

Revoluția din 1917 a creat un val de entuziasm în mediile anarhiste, socialiste și comuniste. ARC a fost desființată, iar membrii săi au început să facă planuri de întoarcere în Rusia, în speranța de a lua parte la construirea noii societăți. Din păcate, aceștia au fost întâmpinați de represiunea bolșevică, similară celei țariste. După câțiva ani de hibernare, grupul era nevoit să repara

pentru a-i susține pe prizonierii politici, de această dată victime ale bolșevicilor. Organizația a fost din nou scoasă în afara legii, iar membrii săi au fost încarcerați sau executați.

În perioada războiului civil din Rusia, ARC și-a schimbat numele în Crucea Neagră Anarhistă pentru a evita confuzia cu Crucea Roșie Internațională (International Red Cross), care oferea ajutor în regiune. Tot acum, organizația (ABC) a început să alcătuiască unități de apărare împotriva raidurilor efectuate de Armata Roșie și de cazaci.

Pe parcursul următoarelor șapte decenii, grupul a continuat sub diferite nume, dar s-a considerat întotdeauna parte a Crucii Rosii Anarhiste/

- www.amrhelsinki.org – ABC Helsinki

Franța:

- www.anarchistblackcross-mars.antifa-net.fr – Marseille ABC

Germania:

- www.gefangenensolijena.noblogs.org – Prisoner Solidarity Jena
- www.abcrhineland.blackblogs.org – ABC Rhineland
- www.abcdde.org – ABC Dresden
- www.abcj.blackblogs.org – ABC Jena

Irlanda:

- www.abcireland.wordpress.com – ABC Derry
- www.dublinabc.ana.rchi.st – ABC Dublin

Italia:

- www.autistici.org/cna – CNA/ABC Napoli

Mexic:

- www.abajolosmuros.org – ABC Mexico

Olanda:

- www.abcnijmegen.wordpress.com – ABC Nijmegen

Polonia

- www.ack.most.org.pl – ABC Poznan and Warsaw

Rusia

- www.wiki.avtonom.org/index.php – ABC Moscow.

- www.twitter.com/A4K_MOSCOW — ABC Moscow's Twitter.

- www.facebook.com/abc.russia.spb — ABC St. Petersburg

- www.abc38.noblogs.org – ABC Irkutsk

- www.rupression.com — Informational and solidarity campaign for anarchists and antifascists in Russia accused of forming a terrorist network

Spania

- www.nodo50.org/cna – ABC Spain
- www.solidaritarebel.noblogs.org — Solidaritat rebel, a solidarity group for support accused anarchists in Aachen bank robbery case

Suedia

- www.abcstockholm@riseup.net – ABC Stockholm
- www.abcumea@riseup.net – ABC Umeå

SUA

- www.abcf.net – Anarchist Black Cross Federation
- www.sbrooklynabcf.wordpress.com – South Brooklyn ABC
- www.denverabc.wordpress.com – Denver ABC
- www.nycabc.wordpress.com – NYC ABC

Crucea Neagră Anarhistă. Sprijinul ABC pentru deținuții politici s-a răspândit în cele patru colțuri ale lumii. Ceea ce fusese cândva o organizație tipic ruso-evreiască, avea acum mai multe fețe și etnii.

În anii '60, Crucea Neagră Anarhistă a fost reînființată în Marea Britanie de Stuart Christie și Albert Meltzer, concentrându-se pe acordarea de ajutor prizonierilor anarhiști din Spania lui Franco. Motivul a fost experiența prin care a trecut Christie în închisorile statului spaniol și importanța primirii de pachete cu alimente. La acea vreme nu existau grupuri internaționale care să acționeze în sprijinul prizonierilor anarhiști și al celor din Rezistența spaniolă. Prima acțiune a grupului astfel reactivat a fost aceea de a-l scoate din Spania la eliberare pe Miguel García García, pe care Christie îl cunoscuse în închisoare. Garcia a ajuns să fie secretarul internațional al grupului, implicându-se în eliberarea altor prizonieri.

În anii '80, ABC a început să se dezvolte și au început să apară noi

grupuri în America de Nord. În Statele Unite, numele ABC fusese menținut în viață de o serie de grupuri complet autonome, răspândite în întreaga țară și care au ajuns să acopere o mare varietate de probleme legate de închisori.

Anii '90 și 2000 au însemnat înființarea mai multor grupuri ABC în America de Nord (ABCC, ABCN, ABCF). Relația dintre aceste organizații a fost mai mereu una tensionată. Conferința „Break the Chains” („Să rupem lanțurile”) din august 2003, dar și discuțiile informale dintre colective, au creat o relație de lucru ceva mai bună între organizațiile ABCF și ABCN. (ABCC a fost o organizație cu viață scurtă, care a dispărut la începutul anilor '90).

Există, de asemenea, și alte grupuri ABC în Europa, sub diferite forme, de zeci de ani.

CUM SE ORGANIZEAZĂ GRUPURILE ABC?

După cum s-a văzut și mai sus, există diferite grupuri ABC răspândite în întreaga lume. Fiecare dintre ele are autonomia de a decide felul în care funcționează grupul, dar și principiile de bază ale acestuia. Autonomia și descentralizarea ne ajută să fim siguri că niciun grup sau individ nu forțează alte grupuri să facă lucruri care sunt contrare principiilor de funcționare asumate.

Pentru a ne asigura că deciziile în cadrul grupurilor sunt luate prin participarea tuturor membrilor/-elor grupului, încurajăm pe toată lumea să folosească consensul. Grupurile care nu doresc să practice consensul aleg să folosească votul cu majoritate simplă sau pe cel cu majoritate largă. În cele din urmă, depinde în totalitate de voi să decideți ce tip de luare a deciziilor se potrivește grupului vostru. Cu toate acestea, este important să discutați în prealabil despre acest lucru la începutul formării grupului, pentru a evita neînțelegerile cu ceilalți membri ai grupului

Moduri de organizare

În funcție de situația politică din diferite țări, grupurile pot alege moduri diferite de organizare, începând cu grupurile deschise, cu aderare liberă, și terminând cu grupurile clandestine, cunoscute

doar de persoanele care se confruntă cu represiunea. Toate aceste moduri de organizare au plusurile și minusurile lor, care trebuie luate în calcul atunci când vă înființați propriul grup.

Grupul deschis

Acest tip de organizare nu este folosit prea des și este obișnuit în democrațiile liberale, unde munca de solidaritate ar putea să nu reprezinte o amenințare pentru activiști. În această formă, grupul este deschis la noi membri și are stabilite proceduri pentru a permite persoanelor care doresc să se alăture proceselor de luare a deciziilor. Într-un grup deschis, pot fi atrase către munca de solidaritate persoane noi, pasionate, fără proceduri prea complicate de câștigare a reputației sau încrederii în cadrul mișcării. Cu mai multă energie, se pot obține mai multe multe în interiorul grupului. De asemenea, este mai ușor astfel să colectezi fonduri, deoarece chipurile reale se bucură de mai multă încredere printre oameni decât niște activiști anonimi și mascați.

În ceea ce privește părțile negative, este evidentă posibilitatea ca poliția să infiltreze cu ușurință grupul, perturbându-i activitatea din interior. Gândiți-vă serios la această chestiune și la modul

- Sisters Inside — Grup cu sediul în Australia care lucrează dintr-o perspectivă aboliționistă www.sistersinside.com.au
- O lume fără poliție — un colectiv de organizatori din SUA și de pe plan internațional. Lucrăm pentru a conecta oamenii care luptă împotriva violenței cotidiene a poliției și pentru a oferi instrumente practice, organizaționale și teoretice care să fie folosite în mișcarea noastră. www.aworldwithoutpolice.org

Site-uri de știri anarhiste

- It's Going Down — un centru comunitar digital pentru mișcările anarhiste, antifasciste, autonome, anticapitaliste și anticoloniale. www.itsgoingdown.org
- 325 — Centru de schimb de informații anarhiste/anti-capitaliste și rețea media DIY pentru război social. www.325.nostate.net
- Contra-Info — este un nod internațional de contrainformații și traduceri în mai multe limbi, întreținut de anarhiști, anti-autoritari și libertarieni din întreaga lume. www.en-contrainfo.espiv.net
- Act for Freedom Now — Știri despre insurecție și rezistență din întreaga lume. www.actforfree.nostate.net
- Anarchist News — Sursă nesectară de știri despre anarhiști și de interes pentru anarhiști. www.anarchist-news.org
- Untorelli Press — Proiect editorial anarhist. www.untorellipress.noblogs.org
- Elephant Editions — Colecție de idei, vise și experimente. www.elephanteditions.net
- Anarchist Library — Site care reunește numeroase publicații pentru

lectură/descărcare. www.theanarchistlibrary.org

Grupuri ABC de pe glob

Australia:

- www.abcmelb.wordpress.com – ABC Melbourne
- www.facebook.com/abcoceania – ABC Oceania Austria
- www.abc-wien.net – ABC Wien

Belarus:

- www.abc-belarus.org – ABC Belarus

Brazilia:

- www.cnario.noblogs.org – ABC Rio de Janeiro

Canada:

- www.4strugglemag.org – 4 Struggle Mag
- www.torontoabc.wordpress.com – ABC Toronto

Columbia:

- www.abajolosmuros.org – Bogota CNA/ABC

Cehia:

- www.anarchistblackcross.cz – ABC Czech
- www.antifenix.noblogs.org – Antifenix solidarity campaign

Anglia:

- www.brightonabc.org.uk – ABC Brighton
- www.bristolabc.wordpress.com – ABC Bristol
- www.greenandblackcross.org – Green and Black Cross

Finlanda:

din 1982, *Rita Hayworth and the Shawshank Redemption*. Filmul spune povestea bancherului Andy Dufresne, care este condamnat la închisoare pe viață în penitenciarul de stat Shawshank pentru uciderea soției sale și a amantului acesteia, în ciuda faptului că își susține nevinovăția.

Zero la purtare (1933): Filmul se inspiră pe larg din experiențele din internat pentru a descrie o instituție educațională represivă și birocratizată în care au loc acte suprealiste de rebeliune, reflectând viziunea anarhistă asupra copilăriei.

Organizații și proiecte

- TGI (Transgender, Gender Variant, and Intersex) Justice Project — TGI Justice Project este un grup de persoane transgender — în interiorul și în afara închisorii — care creează o familie unită în lupta pentru supraviețuire și libertate. www.tgijp.org
- Federația Anarhistă a Crucii Negre — Federație de grupuri care sprijină deținuții, prizonierii politici și prizonierii de război. www.abcf.net/
- Przeciwko Więzieniom — Un proiect al ABC Varșovia și o bibliotecă virtuală de ziare anti-inchisoare și anti-represiune. www.przeciw-kowiezieniom.noblogs.org
- Empty Cages Collective — organizare împotriva complexului industrial penitenciar din Marea Britanie. www.prisonabolition.org
- Community Action Against Prison Expansion (CAPE) — Coaliție de bază a grupurilor care luptă împotriva extinderii închisorilor în Marea Britanie. www.cape-campaign.org
- The Incarcerated Workers Organising Committee (Comitetul

de organizare a lucrătorilor încarcerati) — Un sindicat pentru cei încarcerati care luptă pentru abolirea închisorilor, inițiat de Industrial Workers of the World (IWW). În principal în SUA și Marea Britanie. A sprijinit deținuții să organizeze cea mai mare grevă de muncă a deținuților din istorie în septembrie 2016. www.incarceratedworkers.org

- INCITE! — Organizație activistă a feministelor radicale de culoare care promovează o mișcare pentru a pune capăt violenței împotriva femeilor de culoare și prin acțiune directă, dialog critic și organizare. www.incite-national.org
- Critical Resistance — Construirea unei mișcări internaționale pentru a pune capăt complexului industrial al închisorilor prin contestarea convingerii că prinderea în cuști și controlul oamenilor ne face mai siguri. www.criticalresistance.org
- Wild Fire — Proiect anarhist de solidaritate cu deținuții care produce buletine informative. www.wildfire.noblogs.org
- The Audre Lorde Project's Safe OUTside the System Collective — Eforturi de organizare pentru siguranța comunității care se opun violenței poliției. www.alp.org/programs/sos
- Bent Bars Project — un proiect de scriere de scrisori pentru lesbiene, homosexuali, bisexuali, transsexuali, transgeni, transsexuali, variați de gen, intersexuali și deținuți queer din Marea Britanie. www.bentbarsproject.org
- Generația Cinci — Organizație care lucrează pentru a pune capăt abuzului sexual asupra copiilor în cinci generații, dintr-o perspectivă abolitionistă. www.generationfive.org

în care-i veți face față în cazul în care se petrece așa ceva. Într-un astfel de scenariu, este ușor să identifici activiștii și să distrugi grupul prin represiune directă, câtă vreme apartenența lor este transparentă.

Grupul semi-deschis/închis

Acesta este un tip de grup care permite doar activiștilor/-elor de încredere sau cunoscuți/-te să facă parte din grup. Aceste grupuri pot fi formate din diferite persoane, dar și din membri/-re ai organizațiilor anarhiste locale care sunt conștienți/-te de existența unor problemele viitoare sau curente. În același timp, se poate decide ca apartenența la grup să nu fie dezvăluită persoanelor terțe dacă nu este necesar. Acest lucru ar putea ajuta la evitarea unor posibile represiuni în viitor, chiar dacă riscurile sunt minime în stadiul actual al represiunilor de stat.

Beneficiul acestei structuri de grup este atmosfera de încredere care poate stimula activitatea grupului în direcții diferite. Este mai greu pentru stat sau capital să perturbe activitatea grupului. În plus, multe astfel de grupuri se transformă în grupuri de afinitate, ceea ce este greu de realizat în cazul grupurilor deschise.

În afară de asta, în cazul represiunilor care vizează întregul grup, va fi greu pentru stat să atace toți membrii, ceea ce înseamnă că grupurile semi-deschise sau închise au o șansă mai mare de supraviețuire în cazul represiunii directe.

Unul dintre principalele aspecte negative ale grupurilor semi-deschise/închise este dependența mai mare de membrii individuali. Din cauza procedurilor complicate de creare a încrederii, ar putea fi greu să se găsească persoane noi care

să se alăture grupului în locul celor care decid să-și îndrepte atenția către altă activitate.

Este mai greu pentru oameni să ia legătura cu colectivul în cazul represiunilor sau al unor întrebări legate de represiunile care se prefigurează. Acest aspect poate fi rezolvat prin crearea unor modalități suplimentare de contactare a grupului. De exemplu, o căsuță de e-mail care să fie verificată zilnic, sau chiar una sau două persoane aparținând grupului și care să fie cunoscute în cercurile anarhiste ca activiști/-te ABC.

Organizează-te local

În cele din urmă, munca ABC se face preponderent la nivel local și este legată de problemele specifice fiecărei regiuni. Din acest motiv este dificil, de exemplu, ca persoane din Rusia să ofere suport activiștilor/-elor din Finlanda și invers. Descurajăm grupurile locale să formeze un grup mai mare, care să acopere o întreagă regiune. Ne descentralizăm structurile și încercăm să facem dificil statului să lovească pe toată lumea deodată.

Cu toate acestea, organizarea locală nu înseamnă izolare. Ne organizăm împreună cu diferite alte grupuri pentru a

învăța unii de la alții. Astfel, solidaritatea și susținerea care vin din partea regiunilor vecine, dar și din locuri aflate la mai mare distanță, sunt extrem de importante pentru munca ABC. Susținem descentralizarea, însă adevărata putere vine din cooperare.

Descentralizarea ne oferă șansa de a merge pe căi diferite. Au fost situații în care anumite grupuri ABC au hotărât să nu ofere sprijin unor activiști (sau cazuri) din motive politice, pe când alte grupuri ABC erau nerăbdătoare să ajute. În acest fel deciziile se autonomizează, iar când apar dezacordurile activitatea grupurilor nu este paralizată.

Este indicat să te interesezi mereu dacă nu cumva există în vecinătate proiecte

comune mai ample, reunind grupuri din întreaga regiune. De cele mai multe ori există! Dacă nu, nu disperați. Există grupuri care preferă să lucreze pe cont propriu, dar asta nu înseamnă că toată lumea se ține de același plan. Continuăți să întrebați și să căutați și s-ar putea să găsiți grupurile cu care să lucrați împreună pentru mulți ani.

Nu fiți surprinși dacă unele grupuri sunt mai închise decât altele. Situațiile politice diferite generează diferite profiluri politice, iar mulți activiști s-ar putea să fie neîncredători cu noile persoane/grupuri înainte de a-și da seama cine sunteți. Majoritatea dintre noi a trecut prin acest proces într-un fel sau altul pentru a putea crea relații de încredere.

de la Sobibor, cea mai reușită revoltă a prizonierilor și prizonierilor evrei din lagărele de exterminare germane.

The Green mile (1999): Viețile gardienilor de la Death Row sunt afectate de unul dintre acuzații lor: un bărbat de culoare acuzat de uciderea și violarea unui copil, dar care are un dar misterios.

Guerrilla (2017): Guerrilla este o miniserie dramatică britanică în șase episoade, care are loc la începutul anilor 1970 în Londra, pe fundalul Legii imigrației din 1971 și al mișcărilor britanice pentru puterea negrilor, cum ar fi Panterele Negre Britanice și Colectivul Race Today. Un complot este o poveste de dragoste plasată în atmosfera uneia dintre cele mai explozive perioade din punct de vedere politic din istoria Regatului Unit.

Hunger (2008): Luptătorii IRA se zbat într-o închisoare din Irlanda de Nord și încep o grevă a foamei.

Kiss of the Spider Woman (1985): Filmul vorbește despre doi indivizi foarte diferiți care împart o celulă de închisoare în Brazilia, în timpul guvernului militar brazilian: Valentin Arregui, care este încarcerat (și a fost torturat) din cauza activităților sale în numele unui grup revoluționar de stânga, și Luis Molina, o femeie transsexuală aflată în închisoare pentru că a întreținut relații sexuale cu un băiat minor.

The Stanford Prison Experiment (2015): Profesorul de psihologie Philip Zimbardo de la Universitatea Stanford realizează un experiment psihologic pentru a testa ipoteza conform căreia trăsăturile de personalitate ale deținuților și gardienilor

sunt principala cauză a comportamentelor abuzive dintre ei. În cadrul experimentului, Zimbardo selectează 15 studenți de sex masculin pentru a participa la o simulare de închisoare de 14 zile, pentru a lua roluri de prizonieri sau gardieni [nota editorilor: validitatea SPE-ului original este discutabilă www.medium.com/s/trustissues/the-lifespan-of-a-lie-d869212b1f62].

În numele tatălui (1993): In the Name of the Father este un film biografic irlandez-britanic-american de dramă judiciară scris și regizat de Jim Sheridan. Se bazează pe povestea adevărată a celor patru din Guildford, patru persoane condamnate pe nedrept pentru atentatele din 1974 de la un pub din Guildford, care au ucis patru soldați britanici aflați în afara serviciului și un civil.

Salvador (2006): Salvador (Puig Antich) este un film spaniol regizat de Manuel Huerga. Este bazat pe cartea lui Francesc Escibano *Compte enrere*. La història de Salvador Puig Antich, care descrie perioada pe care Salvador Puig Antich a petrecut-o în culoarul morții înainte de execuția sa prin gargară (ultima prin acest mijloc), sub statul franchist al lui Franco, în 1974.

Sacco e Vazetti (1971): Povestea se bazează pe celebrele evenimente legate de procesul și execuția judiciară a lui Nicola Sacco și Bartolomeo Vanzetti, doi anarhiști de origine italiană, care au fost condamnați la moarte de un tribunal din Statele Unite în anii 1920.

The Shawshank Redemption (1994): The Shawshank Redemption este un film dramatic bazat pe nuvela lui Stephen King

CE FAC GRUPURILE ABC?

Pentru a face această parte mai interesantă, am publicat interviuri cu organizatori ABC din întreaga lume. Aceștia împărtășesc experiența de până acum a grupurilor din care fac parte, precum și punctele culminante și provocările cu care s-au confruntat.

M-am implicat în ABC la câteva luni după ce un prieten apropiat a fost ucis într-o închisoare din Texas. Am vrut să fac ceva productiv cu furia pe care o simțeam după moartea sa.

Grupul nostru face tot felul de lucruri: de la străngeri de fonduri (am început să organizăm lunar seri cu burgeri, deoarece unul dintre noi este un bucătar extraordinar), la scrierea de scrisori, la demonstrații. Este important ca

abordarea să fie lipsită de prejudecăți — nu căutăm persoane „demne” pe care să le sprijinim, ci dorim să arătăm dragoste și solidaritate tuturor persoanelor aflate în închisoare, țelul fiind distrugerea sistemului penitenciar ca atare.

Grupul mă ajută să merg mai departe, pentru că, în timp ce lumea este pusă pe treabă, toți sunt superamabili și grijulii. Sper doar să pot face același lucru pentru ei!

Sfatul meu ar fi să aveți grijă de ceilalți din grup și de voi înșivă. Potențialul de a schimba lucrurile este foarte mare, așa că aveți grijă unii de ceilalți.

...

M-am alăturat unui nou grup care s-a format în Varșovia la începutul anului 2014 sau 2015. Știam deja despre ABC și

- Still We Rise — Un pachet de resurse pentru persoanele transsexuale și non-conforme cu genul din închisoare
- Setul de instrumente pentru politicile queer, feministe și trans ale abolirii închisorilor

Filme și podcasturi:

Podcasturi:

- Resisting Gender Violence Without Cops or Prisons Talk by Victoria Law
- Decolonization Means Prison Abolition Film of a discussion at a conference in Portland.
- Crimethinc Radio #4: Prisoners of the World Unite
- Crimethinc Radio #6: Making Police Obsolete
- Crimethinc Radio #8: Prison Abolition and Community Accountability
- Crimethinc Radio #17: Conspiracy! State Repression Strategies and Anarchist Resistance
- Crimethinc Radio #27: Anti-Police Riots in Ferguson
- Crimethinc Radio #50: The History and Future of Prison Strikes and Solidarity
- A-Radio Berlin. Presentation: the Prison Strike in the USA 2016
- A-Radio Berlin: Belarus. Former anarchist prisoner about his experiences on how to survive jail
- A-Radio Berlin: Interview with Anarchist Black Cross Belarus on the repression, Ukraine and the refugees
- A-Radio Berlin: Chile. The hunger-strike of Mapuche Political Prisoners in the Iglesias Case
- A-Radio Berlin: Anarchist Black Cross in Czech republic. Antifenix Presentation

- The Channel Zero Network. Network of the anarchist podcasts and radios

Câteva filme mai siropoase și mai puțin siropoase:

Am ales câteva dintre filmele noastre preferate din cultura pop (și nu numai) despre închisoare. Pentru mai multe sugestii, urmăriți: www.solidarity.international/index.php/2018/06/05/movies-for-screenings și consultați lista mai mare de filme.

Brubaker (1980): Brubaker este o dramă penitenciară americană din 1980, regizată de Stuart Rosenberg. Filmul îl are ca protagonist pe Robert Redford în rolul directorului închisorii Henry Brubaker, proaspăt sosit, care încearcă să curețe un sistem penal corupt și violent.

Băiatul în pijamale cu dungii (2008): În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, o poveste văzută prin ochii inocenței ai lui Bruno, fiul de opt ani al comandantului unui lagăr de concentrare german, a cărui prietenie interzisă cu un băiat evreu, aflat de cealaltă parte a gardului lagărului, are consecințe surprinzătoare și neașteptate.

Evadare din Alcatraz (1979): Faceți turul celebrei insule închisoare Alcatraz din San Francisco și veți auzi că nimeni nu a reușit să evadeze vreodată cu succes — dar un om a evadat și a dispărut, iar acest film îi spune povestea. Clint Eastwood este la fel de fin și discret ca întotdeauna în rolul lui Frank Morris, iar filmul reușește să ocolească majoritatea clișeele din filmele cu închisori.

Evadare din Sobibor (1987): Escape from Sobibor este povestea evadării în masă din lagărul de exterminare

despre modul în care funcționează în Polonia, dar situația din Varșovia a început să fie complicată pentru unii activiști și era nevoie de un grup de sprijin și aici. În plus, eram sceptic și critic în legătură cu modul în care arată (sau în care ar putea să arate) sprijinul pentru persoanele supuse repressiunii politice.

Ne descurcăm bine. Simt că acest mic grup mic este foarte dedicat acestei munci și că, pas cu pas, construim relații bune în cadrul grupului. Încercăm, pe cât posibil, să evităm „birocrăția” și să luăm decizii individuale în cazuri individuale. Suntem, de asemenea, interesați să comunicăm despre valorile și convingerile politice pe care acest grup le are în vedere.

Chiar cred că această muncă trebuie să fie făcută — acesta este cel mai serios motiv pentru care am început să lucrez în acest grup și pentru care l-am păstrat unit în vremuri grele. Cred că nu trebuie să construim doar o rețea, o infrastructură, o critică, rezistență, ci și să avem grijă unii de alții.

Cred că cele mai mari provocări pentru mine au fost:

Cum să facem să menținem grupul deschis și accesibil și, în același timp, să lucrăm bine.

Cum să transmitem că vă puteți alătura grupului, că puteți să îl sprijiniți și, în același timp, să lăsăm loc pentru idei și expresii diferite, dar să nu pierdem sentimentul că știm exact cu cine lucrăm și cine ar trebui să fie implicat în procesul de luare a deciziilor.

Cum să creăm un nou mod de lucru în grup în sensul de a ști cui acordăm sprijin și cum să depășim mecanismele cu care oamenii s-au obișnuit deja.

Cred că primul eveniment de strângere de fonduri pe care l-am organizat în ajunul Anului Nou a fost demn de reținut — acesta a fost momentul meu preferat.

”

...

M-am implicat în ABC deoarece am fost inspirat s-o fac de un prieten care m-a făcut conștient de importanța sprijinirii persoanelor încarcerate, realizând și cât de lume

își ia din timp s-o facă. Grupul nostru se ocupă de cele mai multe ori cu strângerea de fonduri (concerte, mese comunitare, loterii etc.), pentru ca mai apoi să oferim aceste fonduri altor grupuri din alte colțuri ale lumii, care sunt afectate de represiunea statului. Organizăm demonstrații, scriem scrisori și de multe ori ne solidarizăm cu alte grupuri, fie că facem sau nu facem parte din ele. Aceste acțiuni sunt importante pentru că închisorile sunt medii în care izolarea este foarte mare, așa că păstrarea legăturii cu cei și cele aflați/-ți în închisoare poate însemna o schimbare extrem de importantă pentru viața acestora.

ABC înseamnă solidaritate pentru mine. Amenințarea cu închisoarea este o formă neîncetată de intimidare și represiune din partea statului și, prin urmare, solidaritatea noastră trebuie să fie, de asemenea, neîncetată!

Provocările au fost încercarea de a-i convinge pe oameni să scrie scrisori — este o muncă lipsită de strălucire și adesea nu primește atât de mult sprijin pe cât ar trebui. Momentul meu ABC preferat a fost să aud de la un fost deținut cum scrisorile unei prietene și „foste mame ABC” i-au schimbat viața.

Sentimentul că ești susținut în cadrul grupului e de neuitat și mă face să continui munca pe care o depun. De asemenea, am fost uimit de solidaritatea internațională care se răspândește prin intermediul rețelei ABC. Este un lucru rar și ar trebui să fie al naibii de prețuit! Sprijinul din partea deținuților mă face să continui să mă implic în luptele mai ample legate de închisori. În timp ce obiectivul nostru pe termen lung este acela de a desființa sistemul penitenciar, a-i ajuta pe cei din interior în diferite moduri, putem aduce mici victorii, care și ele sunt importante!

Un sfat: nu vă întristați dacă nu primiți un răspuns la scrisoarea voastră și nu interpretați acest lucru

Educational Alternatives” — Carte despre cum se poate contesta în mod creativ complexul industrial penitenciar.

- „Close Supervision Centres — Torture Units in the UK #2.” Publicație realizată de Bristol ABC despre Centrele de supraveghere închisă.
- „The Prison Works. Occasional texts on the roles of prison and prison labour” — De Joe Black/Bra Bros. Publicată de Campaign Against Prison Slavery și Brighton Anarchist Black Cross.

Abolirea închisorilor:

- Abandoned: Abolishing female prisons to prevent sexual abuse and herald an end to incarceration — Articol de David W. Fran. Explorarea exemplurilor din SUA și Marea Britanie.
- Abolition Now! Ten years of strategy and struggle against the prison industrial complex — Scurtă carte cu diferite articole referitoare la abolirea închisorilor, în principal în SUA, dar totuși foarte reală și inspirată.
- Are Prisons Obsolete? — O carte incredibilă de Angela Yvonne Davis, 2003, Seven Stories Press .
- Instead of Prisons: Handbook for Abolitionists — Text cuprinzător privind alternativele
- Prison Abolition is Practical — Articol de Nathan Goodman
- The Abolitionist Toolkit — Un set de instrumente pentru aboliționiști dezvoltat de Critical Resistance

Policing și represiune:

- On the Out — O zină despre viața de după închisoare, produsă de ABC Bristol.

- „Under the Yoke of the State” — Selecție de răspunsuri anarhiste la închisori și crime, vol. 1 1886 – 1929
- On Repression Patterns in Europ — O zină de la ABC Dresda care aduce analize și interviuri cu oameni anarhiști care s-au confruntat cu represiunea și acuzațiile de terorism în context european în ultimii ani.

Organizare și rezistență:

- How Nonviolence Protects the State — de Peter Gelderloos.
- Winds from Below: Radical community organising to make a revolution possible. Carte realizată de echipa Colours Health and Prisons
- Dying with cancer: a booklet for prisoners. Ghid realizat de Macmillan Cancer Support
- Treatment Industrial Complex — Un nou raport din SUA despre modul în care corporațiile cu scop lucrativ subminează eforturile de tratare și reabilitare a deținuților pentru a obține câștiguri corporative.

Gen și lupta queer:

- Lockdown: prison, repression and gender nonconformity — O zină de 22 de pagini care analizează segregarea și clasificarea forțată a genurilor în închisori, precum și strategiile de rezistență.
- Prison Abolition is a Queer issue — Pliant A4 care explică de ce abolirea închisorilor este o problemă queer.
- Prisons Will Not Protect You — O antologie realizată de grupul radical LGBTQ „Against Equality” (Împotriva egalității)
- Resource section on Prisons by Against Equality — O bibliotecă completă de link-uri și articole despre lupta queer și închisoare

RESURSE

În acest capitol veți găsi link-uri către materiale în limba engleză care sunt utile înainte, în timpul și după închisoare.

Presupunem că această categorie este foarte largă; o categorie care include cărțile de literatură, filmele și cunoștințele practice. Acum, pentru că scriem într-o zină, ne vom referi, în consecință, doar la zine, filme și unele cărți. Alegerea materialelor pe care le prezentăm și de care ne legăm în acest capitol este influențată de preferințele și experiențele noastre personale și se referă la organizarea noastră în așa-numitele contexte europene și nord-american. Am copiat, de asemenea, câteva scurte descrieri pentru filme, apărute mai mult în mediile culturii pop. Unele dintre filme pot părea banale și ați putea fi surprinși de ce unele dintre ele au fost incluse pe listă. Priviți, citiți, întrebați-vă, explorați, gândiți. Uneori, puteți găsi material excelent de analizat în ceva la care nu v-ați așteptat.

Zine și cărți

Justiție transformativă:

- „Creative Interventions — Toolkit to stop interpersonal violence”
- „Furthering Transformative Justice, Building Healthy Communities — An interview with Philly Stands Up”
- „Towards Transformative Justice” — pdf produs de către Generation Five
- „What About the Rapists?” — Colecție de articole care reprezintă diferite abordări ale problemei răului și a dominației în comunitățile noastre, de la procese de responsabilizare bazate pe justiție transformatoare până la acte de răzbunare bazate pe retribuție, conduse de supraviețuitori.

Rasism și colonialism:

- „Beyond Walls and Cages — Prisons, borders and global crisis Important book linking migration and the P.I.C.” Editată de Jenna M Lloyd, Matt Mitchelson și Andrew Burrige, 2012.
- „The New Abolitionists: (Neo)slave Narratives And Contemporary Prison Writings Written by prisoners

about the contemporary prison system in the US”

Scrieri ale celor din închisoare și organizare:

- „Solidarity Without Prejudice” — John Bowden, deținut de lungă durată, întreabă ce criterii ar putea fi folosite pentru sprijinirea deținuților
- „Tenacious, Art and writings by women in prison” — Publicație periodică din SUA, realizată de deținuți.
- „Thoughts on Prisoner Support” — Scris de deținutul de lungă durată John Bowden Prisoner Support and Solidarity (Sprijin și solidaritate cu deținuții)
- „Never Alone” — O zină despre sprijinirea deținuților, realizat de cei din exterior. Produs de Empty Cages Collective și Bristol ABC. Complexul industrial al închisorilor
- „Captive Genders: Transembodiment and Prison Industrial Complex” — Carte despre gen și P.I.C. O lectură importantă.
- „Challenging the Prison-Industrial Complex: Activism, Arts, and

drept un semn că cealaltă persoană nu mai dorește să primească scrisori!

...

Undeva prin 2009-2010 a devenit clar pentru mulți dintre cei implicați în mișcarea anarhistă din țara noastră, că, mai devreme sau mai târziu, ne vom confrunta cu represiunea din partea statului. Am început ABC ca să ne organizăm înainte ca statul să lovească. După aproape un an de existență, am avut într-adevăr probleme cu statul — a urmat un val masiv de arestări și rețineri ale anarhiștilor și antifasciștilor.

Principalul obiectiv al grupului este sprijinirea deținuților și a persoanelor aflate în procese juridice. Mare parte din cheltuieli pe asta se duc. Pe lângă asta, publicăm broșuri care privesc cultura siguranței, cum să nu vorbești cu poliția și așa mai departe. Avem și o pagină web unde încercăm să urmărim toate cazurile de reprimare împotriva anarhiștilor și antifasciștilor din întreaga țară. Suntem, de asemenea, unul dintre grupurile care încearcă să promoveze săptămâna internațională de solidaritate cu prizonierii și prizonierii anarhiști/-te.

Pentru mine, ABC este cumva acest zid pe care îl construiești în fața regimurilor opresive și care le permite activiștilor/-elor să-și facă treaba fără să se preocupe de nevoia de a strânge bani și fără să se chinuie cu organizarea de campanii de solidarizare, în caz de represiune.

În afară de asta, valoarea ABC constă și în nucleul său politic de solidaritate, prin care sprijinul acordat nu reprezintă doar un ajutor umanitar, ci și o declarație politică care ne unește în luptă.

Provocarea noastră a fost să supraviețuim! De când există, grupul a fost în clandestinitate, iar apartenența a fost

numai pe bază de invitație. Având în vedere acest lucru, merită să menționăm că încercăm să acționăm în majoritatea cazurilor fără a aduce în discuție „marca” ABC, deoarece asta poate crea probleme celor care își asumă apartenența la ABC. Dar cei care trebuie să știe, o știu oricum.

O altă provocare este mereu colectarea banilor. S-ar putea să fie una dintre cele mai plictisitoare munci din toate timpurile. În același timp, dacă o faci cum trebuie, s-ar putea să se transforme în distracție. Dar, oricum, este o adevărată provocare să nu ajungi falit după câte un val de represiuni declanșate de stat împotriva mișcării.

Cred că cel mai însuflețitor moment a fost atunci când am organizat un spațiu unde se puteau scrie scrisori, la unul dintre evenimentele noastre mai mari. A venit pentru a scrie scrisori deținuților și o fetiță cu mama ei. Mama ei plângea, în timp ce fiica scria ceva pe o carte poștală. Cred că astfel de momente îmi întăresc încrederea în omenire, chiar dacă uneori se ea se și mai destramă.

Ce mă face să continui? Cred că există perspectiva egoistă conform căreia, dacă mi se întâmplă ceva, mi-ar plăcea

ca oamenii să mă ajute. Acesta este unul dintre motive; iar un alt lucru este că, mulțumită anilor de muncă în ABC, devine tot mai clar ce înseamnă solidaritatea și cât de importantă este. Nu doar cuvintele, ci și acțiunile care mută zidurile din jurul oamenilor și fac ca represiunea să aibă un pic mai puțin succes.

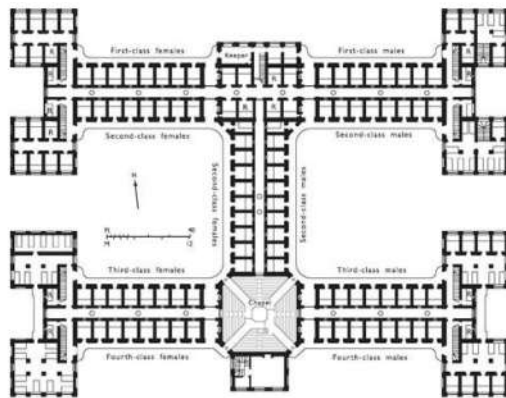
Sfatul meu pentru oamenii noi? Întrebați alte grupuri dacă ezitați legat de cum să începeți. Susținerea din partea unor colective aflate departe de tine te-ar putea totuși ajuta să înțelegi mult mai repede cum funcționează lucrurile și astfel să începi mai curând munca de solidaritate! Și încercați!! Este foarte distractiv, deși de la început poate părea copleșitor.

Începeți să faceți și încercați să sprijiniți oamenii: veți simți că faceți ceva care face o diferență. Începând cu mici scrisori și până la susținerea oamenilor în timpul proceselor. Fiecare picătură în oceanul de luptă contează.

...

Eu am primit, de fapt, sprijin din partea ABC când eram în închisoare. Această solidaritate și sprijinul din partea grupului m-au impresionat foarte mult, iar când am fost eliberat și, în sfârșit, scăpat din condițiile create de stat, m-am alăturat grupului.

Grupul nostru ABC s-a implicat în multe activități de-a lungul anilor. În diferite perioade, avem prieteni și tovarăși pe care îi cunoaștem personal care se află în închisoare; astfel îi putem sprijini mai direct — cum ar fi vizite la închisoare, scrisori, strângere de fonduri etc. Alteori, activitatea noastră se concentrează

mai mult pe solidaritatea internațională. Încercăm să organizăm cel puțin un eveniment lunar. Poate fi orice: de la o seară de burgeri vegani pentru a strânge bani, până la găzduirea unui speaker care se află în turneu și vorbește despre o anumită situație. În același timp, încercăm să ne actualizăm pagina cu știri din întreaga lume. Am scos mai multe publicații și scriem, de asemenea, articole. Din fericire, există un alt grup în zona noastră care se concentrează pe sprijinirea acuzaților înainte de închisoare, astfel încât obiectivul nostru principal poate fi sprijinirea persoanelor aflate în închisoare. Ne implicăm și în campaniile naționale împotriva extinderii închisorilor, dar nu numai și organizăm acțiuni în cadrul zilelor internaționale de acțiune.

Consider că ABC este ceva frumos și necesar din mai multe motive. Cred că este foarte important ca mișcarea anarhistă să construiască o infrastructură care să ne permită să rezistăm represiunii. Istoria ne demonstrează clar că eforturile susținute vor fi întotdeauna întâmpinate de forțele statului și ale capitalismului.

Trebuie să învățăm din istorie și să fim pregătiți. Este util să existe grupuri ABC, astfel încât, atunci când apar probleme

- Să aveți verificări periodice cu grupul dvs. despre cum vă simțiți cu toții/ cum faceți față și despre sprijinul de care ați putea avea nevoie într-un moment anume.
- O cultură în care toată lumea atrage atenția când ritmul nu mai poate fi susținut și riscă astfel să facă rău membrilor grupului.
- Acordarea de atenție celor care au partenerul/-a în închisoare. Adeseori aceștia fac cea mai mare parte din munca de sprijin practic și emoțional, în timp ce trebuie să facă față propriei dureri și pierderii cauzate de închiderea partenerilor lor.
- Distrugeți „machismul”! Putem încuraja deținuții să scrie sincer despre ceea ce simt, să ne asigurăm că în cadrul atelierelor și al discuțiilor vorbim despre realitatea închisorii și să nu încercăm să respingem oamenii ca fiind slabi dacă le este mai greu să se descurce în situații mai dificile sau dacă își exprimă mai vizibil vulnerabilitatea.
- Nu judecați oamenii pentru consumul de alcool sau de droguri, dacă acest lucru este legat de traume sau de represiune; fiecare se află într-un punct diferit al călătoriei sale de vindecare și de găsire a unor instrumente pentru a face față situațiilor.
- Centrați-vă pe persoana care se confruntă cu reprimarea și asigurați-vă că aceasta are cât mai multă putere și agenție posibil. O mare parte a traumatizării este legată de sentimentul de neputință. Asigurați-vă că orice persoană pe care o sprijiniți este implicată în mod activ în procesul de luare a deciziilor cu privire la sprijinul pe care îl dorește și de care are nevoie.
- Valorificarea oamenilor ar putea implica: contestarea formelor

multiple și intersectate de opresiune în grupuri, sprijinirea persoanelor care au suferit abuzuri sau violență, eliminarea machismului, sprijin pentru persoanele care se confruntă cu represiunea, sprijinirea persoanelor care s-au epuizat etc. Practic, să nu ne tratăm unii pe alții ca și cum am fi de unică folosință.

- Să ne distrăm!!! Încercarea de a face ca sarcinile să fie plăcute, cum ar fi să gătim o cină de strângere de fonduri, să ascultăm muzică sau să ducem gustări la tribunal etc.
- Să vă exprimați grija unul față de celălalt în orice mod posibil. Fie că este vorba de a vă trimite unul altuia meme-uri prostești sau de a aduce prăjituri la o întâlnire. Aceste mici acte de grijă pot ajuta cu adevărat oamenii să se simtă iubiți și apreciați.

Acestea sunt doar câteva idei! Explorați mai mult în grupurile ABC posibilitățile de a face ca această muncă să fie un pic mai ușoară, având în același timp grijă unii de alții mai bine. În cuvintele lui Kevin Van Meter:

Sarcina noastră este să ne îngrijim unii de ceilalți în timp ce luptăm împreună. Conștientizând complexitatea experienței și a realităților care apar în îngrijirea celor care sunt bolnavi psihic și fizic, traumatizați, muribunzi, supraviețuitori ai violenței intime și ai încarcerării, dependenți, suferind de dureri cronice, luptând împotriva impunerii genului binar și lucrând în industriile de îngrijire și medicale, mișcările noastre aprofundează relațiile dintre noi și construiesc noi fronturi pentru lupta revoluționară. Aceste realități de zi cu zi sunt cele care trebuie luate în considerare în lungul arc al organizării susținute și al schimbării revoluționare

- Fiecare să fie încurajat să-și ia timp liber, astfel încât toată lumea să se simtă încurajată să facă un pas înapoi dacă e nevoie.
- Să avem politici adecvate privind cheltuielile/sprijinul financiar, atunci când este cazul, pentru a-i încuraja pe toți să participe — acest lucru ar putea însemna să folosim fondurile ABC pentru a plăti mese atunci când suntem în turneu, astfel încât să nu ajungem să ne scârbim de această muncă doar pentru că nu ne permitem să plătim prânzul.
- Asigurarea unor prezentări serioase privitoare la modul în care funcționează grupurile/cum se fac lucrurile și oferirea de sprijin pentru persoanele noi. Creați oportunități pentru ca oamenii să învețe noi abilități.
- Acordați atenție diviziunii muncii în grupul vostru și nu vă luați de-a gata! Fiți foarte de conștienți de rasă, sex, clasă și alți factori care pot adesea afecta profund cine și ce face.
- Fiți conștienți de cine stabilește ritmul în cadrul grupului și verificați dacă acest lucru este sustenabil pentru toată lumea.
- Discutați despre cum comunicați ca grup și ce așteptați unii de la ceilalți. Găsiți o modalitate de a face lucrurile și de a vă urmări punctele de acțiune, astfel încât să nu fie doar o singură persoană care să le reamintească tuturor, ceea ce poate fi obositor și lipsit de putere pentru oameni.
- Organizați oportunități de distracție/serii/ieșiri împreună, cum călătoria la un eveniment într-un alt oraș sau organizarea un turneu de discuții în alte locuri. Aceste „îmbunătățiri” ne pot ajuta să ne menținem în linia de plutire după ani și ani de muncă dificilă, cum ar fi vizitele interminabile la închisoare.

procesului extrem de solicitant prin care au trecut.

- Crearea unor modele colective de îngrijire a copiilor, a vârstnicilor, pentru sprijinirea persoanelor cu boli cronice etc., dar și pentru acordarea de timp liber și celor care fac această muncă.
- Petreceți timp împreună, astfel încât să fiți mai puțin izolați și să ne simțim toți mai legați unii de alții. Investiți timp în prietenii voastre!
- Lucrul colectiv, în special atunci când lucrurile devin anevoioase, astfel încât să ne simțim cu toții mai susținuți.
- Asigurarea unui proces decizional adecvat în cadrul grupurilor, astfel încât oamenii să se simtă capabili să-și împărtășească sentimentele, opiniile și ideile.
- Autonomie — construirea unui grup în care oamenii să poată simți că dețin controlul asupra activităților proprii.

neașteptate, să fim pregătiți și să putem răspunde. De asemenea, este important să organizăm solidaritatea internațională, să dezvoltăm și să consolidăm în mod constant aceste relații. În ceea ce mă privește, la un nivel foarte personal, ABC mi-a dat speranță și, atunci când eram închis, putere să rezist detenției. Știind că într-o zi voi putea ieși și mă voi putea întâlni cu acești oameni buni care m-au sprijinit, a însemnat totul pentru mine. M-a făcut să merg mai departe și mi-a dat putere să știu că acești oameni există!

Cred că principala noastră provocare a fost găsirea unui număr suficient de persoane dispuse să se organizeze într-un mod dedicat. Este foarte ușor să găsești oameni care să ajute la anumite evenimente, cum ar fi gătitul, dar uneori a fost mai greu să găsești suficiente persoane care să facă munca mai plictisitoare sau pe cea mai puțin vizibilă, cum ar fi verificarea e-mailurilor sau actualizarea listei de prizoniere și prizonieri. Au existat, de asemenea, unele provocări în ceea ce privește diviziunea muncii în funcție de gen, dar situația se îmbunătățește!

Uneori munca emoțională presupusă de ABC poate fi și ea o provocare. De exemplu, atunci când povestești cu tovarăși care au fost torturați sau bătuți în închisoare, sau care pur și simplu au dificultăți cu regimul de detenție. Organizarea te poate ajuta să te simți mai puțin neputincios, dar tot simți că vrei doar să mergi acolo și să distrugi zidurile și să-i scoți pe acești oameni de acolo! Cred că acest

sentiment de „a nu face destul” este ceva împărtășit de mulți oameni care sunt implicați în activism, nu este exclusiv ABC.

Momentul meu favorit este, cred, vizitarea unei închisori în timpul demonstrațiilor de solidaritate din noaptea de Anul Nou și zgomotul făcut afară. Înăuntru, femeile strigau și băteau la uși — și parcă întreaga închisoare a prins viață cu zgomote de sfidare. A fost uimitor! Mai târziu, o femeie care se afla atunci acolo, ne-a spus că în acea seară a avut loc o adevărată „explozie” în închisoare și că toată lumea a fost surprinsă de faptul că cineva a venit în noaptea de Revelion pentru a-i susține. Ce mă face să continui? Sună foarte ciudat să spun lucruri ca „Până când toți sunt liberi!” sau „Până când fiecare cușcă este goală!”, dar chiar așa simt. Cred că, pur și simplu, nu ne putem opri până când nu sunt distruse toate cuștile și închisorile din această lume.

Ceea ce mă face să continui este faptul că știu că aceste sisteme de opresiune și exploatare încă există și că încă e nevoie să luptăm împotriva lor. Din punct de vedere emoțional, ceea ce mă face să continui sunt prietenii pe care le-am câștigat prin intermediul rețelei ABC. Am întâlnit oameni care m-au inspirat foarte mult și care sunt activi în această luptă. Este o onoare pentru mine să îi cunosc.

Sfatul meu pentru grupurile noi este să ceară sprijin atunci când au nevoie — contactați unul dintre grupurile care funcționează de mai mult timp și cereți pur și simplu ajutor. Cu toții am făcut atât de multe greșeli și am învățat atât de multe de-a lungul anilor, încât oamenii sunt bucuroși să-i ajute pe alții să înceapă. De asemenea, asigurați-vă că aveți grijă de voi înșivă și de ceilalți! La naiba și cu aiurelile machiste! :) ”

“

Știam de existența unui astfel de grup în orașul nostru de câțiva ani deja. Am simțit mai degrabă că este ceva super-secret și pentru mine era

un fel de al șaptelea nivel de anarhism sau ceva de genul ăsta. Acum sună cu adevărat ridicol, dar cred că așa a fost, pentru că era vital să nu vorbim despre cine face ce și cine este cine, știți și voi.

Implicarea mea a început odată cu valul de represiune care ne-a lovit și pe mine și pe tovarășii mei, iar activitatea anti-represiune a căpătat o amploare mult mai mare decât înainte și a implicat mai mulți oameni. După un timp, mi-am dat seama că, de fapt, noi facem lucruri pe care ABC le face de mult timp, singura diferență fiind că nu întâlneam persoane implicate în ABC, mai ales dintre cei/cele care nu fac neapărat lucruri publice și nu vor ca multă lume să știe despre implicarea lor.

Așa că, după un timp, m-am apropiat de grup și mi-am asumat niște responsabilități. A fost simplu pentru că suntem doar o gașcă de prieteni și ne vedem foarte des. De fapt, e greu să indic ziua în care m-am implicat, deoarece grupul nostru ABC nu are un ritual de acceptare a persoanelor noi, așa cum ar fi, de pildă, jurămintele în jurul focului de tabără atunci când este lună plină — care este un ritual foarte frumos, cred eu...!

Momentul meu preferat? Cred că mi-a plăcut foarte mult să inventăm porecle pentru toți acești polițiști și nemernici de stat care încercau să ne trimită la închisoare. Făcând glume despre ei, în timp ce scriam un articol, și uneori încercând să-l scriem în cel mai amuzant mod posibil, cred că am petrecut nenumărate ore făcând haz pe seama poliției.

Și cred că toate aceste momente de organizare nu au fost așa cum mulți oameni își imaginează activismul sau cum arată activismul de fapt — ceva plictisitor și care necesită mult timp. Pentru că nu este activism. În cazul nostru, este vorba de o gașcă de prieteni care găsesc împreună și se distrează, iar între timp fac lucruri. Dar trebuie să mai spun și că unele chestii încep să fie dificile după un anumit timp, cum ar fi publicarea de texte pe site, mai ales dacă ai zeci de alte lucruri de făcut între timp.

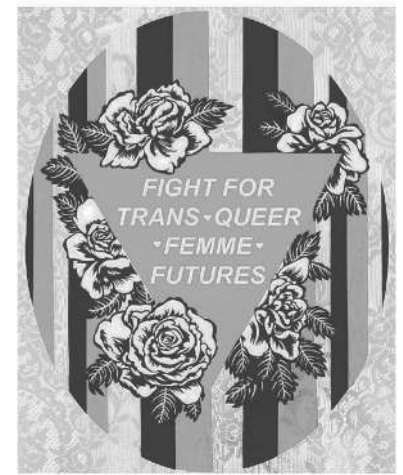
Este bine să împărțim aceste responsabilități și să nu creăm ierarhii, adică, de exemplu, chiar să încercăm să evităm situațiile în care există doar una sau două persoane care știu cum să pună lucruri pe un site web sau care au acces la e-mail, deoarece aceste lucruri sunt foarte rutiniere sau încep să devină rutină foarte curând. Așa că împărțim aceste aspecte, iar atunci când simțiți că în anumite momente vă e greu, împărțiți munca cu oamenii din grup și faceți-vă astfel un mic cadou. Cred că este un bun sfat pentru a însufla puțin lucrurile.

Să avem grijă de noi — câteva idei

Resursele privind traumele indirecte sugerează câteva strategii care pot fi de ajutor. Acestea includ:

- Evadarea — să ne luăm timp liber, să vizionăm filme, să citim etc.
- Odihna — să ne asigurăm că ne odihnim și că avem parte de răgaz.
- Joc — să facem lucruri distractive, să facem exerciții etc.
- Cultivarea unui sentiment de sens și speranță — găsirea unor lucruri care să ne țină inspirați, de exemplu lectura istoriilor tovarășilor din trecut, mersul la diferite adunări, petrecerea timpului cu anumite persoane etc.
- Să ne plângem pierderile — durerea este o parte atât de mare a activității ABC uneori, încât găsirea unei modalități de a jeli într-un mod sănătos și clăditor este foarte importantă.
- Marcarea tranzițiilor — acest lucru poate include sărbătorirea unor mici realizări, cum ar fi organizarea unui eveniment sau finalizarea unei zine, ori reflecția asupra anului care a trecut.
- Investirea de timp în noi înșine — să investim energie în noi înșine dincolo de activitatea noastră politică; acest lucru ar putea implica studiul sau învățarea autoapărării, grădăritul și multe altele. Pe lângă aspirațiile noastre, trebuie să ne ocupăm și de noi.
- Să fim conștienți și conștiente de factorii noștri de risc — să știm semnele atunci când suntem la limită, să învățăm să ne ascultăm corpul și să luăm măsuri pentru a ne satisface nevoile, astfel încât să putem stabili limite mai bune în legătură cu proiectele în care ne implicăm și cu volumul de muncă pe care îl putem asuma în mod realist.
- Conectarea cu alte persoane — în special cu cele care împărțim o înțelegere comună a experiențelor prin care trecem sau ați trecut.

- Încercați să cultivați un sentiment de bucurie și uimire — citiți cartea „Joyful Militancy”, care schițează o înțelegere diferită a bucuriei: nu neapărat zburdatul pe pajiști sau chiar fericire, ci mai degrabă a deveni ceea ce suntem prin munca noastră de emancipare comună.

A pune grijă în construirea colectivelor noastre

Multe dintre sugestiile de „autoîngrijire” pot crea impresia că este vina noastră dacă ne epuizăm pentru că nu am avut foarte bine grijă de noi înșine. În timp ce acțiunile noastre personale contribuie cu siguranță la sănătatea și supraviețuirea noastră, ele fac parte dintr-un sistem mult mai mare decât noi înșine — de la modul în care colectivele noastre împart lucrul și până la modul în care capitalismul ne poate bloca accesul la asistență medicală și așa mai departe. Așadar, fără învinuiri sau rușine, haideți să avem cu toții mai multă grijă unii de altele, astfel încât să putem distruge ceea ce ne distruge!

Iată câteva sugestii și idei despre ce pot face grupurile ABC pentru a avea grijă mai bine unii de altele în grupurile noastre:

Semnele fizice și fiziologice pot include:

- Simptomele de surescitare/agitație (de exemplu, coșmaruri, dificultăți de concentrare, ușurința de a fi speriat, dificultăți de somn)
- Gânduri sau imagini repetate referitoare la evenimentele traumatiche, mai ales atunci când încercați să nu vă gândiți la ele
- Senzație de amorțeală
- Senzația că nu puteți tolera emoțiile puternice
- Sensibilitate crescută la violență
- Cinism, furie, dezgust, frică
- Disperare și lipsă de speranță generalizate și pierderea idealismului
- Vinovăție în ceea ce privește propria supraviețuire și/sau plăcere

Semnele comportamentale și legate de relaționare pot include :

- Dificultate în stabilirea limitelor
- Senzația că nu aveți niciodată timp sau energie pentru voi
- Senzația de deconectare de cei și cele dragi, chiar și atunci când comunicați cu ei
- Conflicte sporite în relații
- Retrageră socială generală
- Experimentarea sau exhibarea unei „reacții de reducere la tăcere”— imposibilitatea de a acorda atenție poveștilor dureroase ale altora, deoarece acestea par copleșitoare și de neînțeles, și direcționarea discuției înspre subiecte ceva mai puțin dureroase
- Scăderea interesului pentru activități care obișnuiau să aducă plăcere, bucurie sau relaxare. Dificultăți sexuale
- Iritabilitate, intoleranță, agitație, nerăbdare, toane, impulsivitate

- Dependențe crescute care implică nicotină, alcool, mâncare, sex, cumpărături, internet și/sau alte substanțe.

De asemenea, pot apărea schimbări în modul în care vedem și experimentăm lumea:

- Schimbări în spiritualitate și în convingerile legate de sens și scop. Este posibil să începem să punem la îndoială ceea ce credem, să ne pierdem speranța sau să ne pierdem simțul scopului. Viziunea noastră politică asupra lumii și convingerile noastre se pot, de asemenea, schimba în timp, ca răspuns la trauma continuă la care suntem martori. De exemplu, multor persoane, mersul la închisoare poate să le sporească furia și să îi mențină în lupta lor. Pe mulți alții însă, închisoarea îi va face să simtă că lupta este inutilă și lipsită de speranță. Aceștia pot ajunge să abandoneze mișcările sociale care reprezentau cândva o parte importantă a vieții lor.
- Schimbări de identitate — s-ar putea să vă simțiți deconectat de anumite identități care vă erau dragi cândva (cum ar fi să vă numiți anarhist/ă sau feminist/ă). S-ar putea să vă dați seama că nu mai puteți face față responsabilităților organizării și că acest lucru vă afectează sentimentul sinelui.
- Modificări ale convingerilor legate de nevoile psihologice majore (de exemplu, convingeri privind siguranța, controlul, încrederea, stima și intimitatea). Într-un context ABC, acest lucru ar putea însemna că, poate, nu mai aveți încredere în anumiți prieteni pentru că v-au dezamăgit în timp ce ați fost închis. Sau poate însemna că, după infiltrarea poliției, relațiile intime vi se par imposibile.

...

Sunt implicat în activismul anti-represiune de aproape 18 ani și, ca anarhist, am fost întotdeauna interesat să mă organizez în cadrul unui ABC, să fac proiecte împotriva închisorilor. A existat un grup ABC în altă parte a țării la sfârșitul anilor '90 / începutul anului 2000, atunci când începeam să mă implic în mișcarea de stânga radicală și aveam câteva contacte vagi.

Mai târziu, ne-am organizat într-un grup antirepresiune care oferea un fel de serviciu de asistență juridică pentru demonstrații și așa mai departe. Am părăsit acest grup din cauza unor mari diferențe în ceea ce privește obiectivele politice pentru care luptam, și din cauza atașamentului meu personal față de teoria și practica radicală. Apoi, câteva persoane din orașul meu natal au înființat un grup ABC în 2008. A durat câțiva să mă alătur și eu grupului, din cauza unor probleme de ordin personal și politic.

Unul dintre momentele mele preferate a fost atunci când am organizat „Zilele anti-închisoare” cu câțiva ani în urmă, iar un anarhist care fusese încarcerat pentru multă vreme s-a alăturat întâlnirii. A stat 16 ani în spatele gratiilor și a fost eliberat cu 10 zile înainte de a veni la reuniune. A fost cu adevărat impresionant să-l întâlnesc și să-i ascult cuvintele în timpul discuțiilor. Era foarte deschis la minte și a vorbit mai mult despre experiențele sale din închisoare. Pentru mine a fost o confirmare a motivului pentru care lupt împotriva industriei penitenciare și a faptului că avem dreptate.

...
Ce mă face să continui? Este al naibii de important. Da, este o muncă grea și nu este nimic amuzant în asta, dar trebuie să mergem înainte. Nu facem

doar muncă anti-represiune. Suntem dușmani ai statului și ai capitalismului, iar ABC este doar o parte dintr-o mișcare mai largă. Nu mă pot opri. Va exista întotdeauna represiune atâta timp cât va exista statul, așa că vom continua.

Sfatul meu pentru cei și cele care încep? Faceți-vă treaba și luptați! Nu este un hobby sau un fel de proiect pe care îl poți abandona atunci când ești interesat de ceva nou sau mai fascinant.

Pentru mine, nu are sens să începi un grup ABC și să te oprești câțiva ani mai târziu, doar pentru că nimeni nu pare interesat de lucrurile pe care le faci sau de luptele prin care treci. Bineînțeles că nu. Anti-represiunea nu este niciodată o chestie amuzantă. Este o muncă grea. Și este greu de continuat. Dar nu renunțați. Câteva mici pauze, bine, dar nu renunțați! Este, de asemenea, o poveste despre încredere și despre a „fi acolo” pentru alte persoane aflate în aceeași luptă sau în lupte similare.

”

Această muncă a început pentru mine în urmă cu aproape 20 de ani, când am început să mă implic în scena

punk, destul de activă pe atunci. La acea vreme exista un grup ABC activ în sudul țării, iar unul dintre membri scotea și o zină punk DIY, pe care am comandat-o. În interiorul zinei era și un material despre ABC. Am avut imediat sentimentul că acest lucru este important, fiind atras de subiect. Așa că, împreună cu un prieten, am făcut o compilație pe casetă în solidaritate și sprijin pentru ABC. Am răspândit și am tipărit fluturași și pliante despre ABC și despre deținuți. În anii următori subiectul a continuat să fie important pentru mine și am făcut câteva lucruri în solidaritate cu grupurile ABC, dar avea să dureze aproape 10 ani până când am înființat propriul nostru grup în orașul meu, în 2008.

Discuțiile despre închisori sau împotriva sistemului carceral nu erau deloc un subiect în mișcarea anti-autoritară, iar grupurile anti-represiune nu aveau și o dimensiune anti-închisoare/anti-autoritară. Am vrut să schimbăm acest lucru.

În primii ani, obiectivul nostru principal a fost să răspândim perspectiva anarhistă împotriva închisorilor și să facem din închisori, represiune și solidaritate subiecte mai importante în cadrul mișcării anti-autoritare. După un timp, banerele de la demonstrațiile de solidaritate au trecut de la „libertate pentru toți deținuții politici” la „libertate pentru toți deținuții” :) haha. Însă am purtat multe discuții despre motivul pentru care noi, ca anarhiste și anarhiști, suntem împotriva închisorilor, dar și despre faptul că nu poate exista o societate liberă câtă vreme există închisori. Multor oameni din cadrul mișcării nu le erau la îndemână aceste idei, cel puțin la început.

Am și făcut un turneu de informare pe această temă prin țară.

Am redactat și tipărit pliante și ziare despre subiecte legate de închisori, am organizat discuții despre cazuri curente și am strâns mereu bani pentru a sprijini deținuții și alte grupuri. Am luat parte la adunări internaționale și am organizat, de asemenea, „Zilele Anti-închisoare.”

Am participat la acțiuni de solidaritate și, de 6 ani, organizăm o dată pe an un festival de solidaritate. De 4 ani publicăm un buletin lunar tipărit. Avem un site web actualizat în mod regulat cu evenimente curente și o listă incompletă de deținuți.

Și avem o colecție de cărți și reviste în continuă creștere, pe care le distribuim. Uneori reușim să călătorim și să ținem prezentări despre subiecte legate de ABC și/sau despre istoria Crucii Negre Anarhiste în general. Suntem întotdeauna bucuroși când suntem chemați să ținem conferințe.

Noi ne considerăm mai degrabă un grup anti-închisoare decât un grup anti-represiune, dar facem și muncă anti-represiune. De aproximativ un an organizăm lunar un atelier de scriere de scrisori.

Cred că ABC este important deoarece consider că e o parte importantă a luptei anarhiste. Trebuie să ne sprijinim deținuții și, de asemenea, trebuie să continuăm lupta împotriva societății penitenciare. ABC poate fi o etichetă utilă sub care diferite grupuri pot să intre în legătură mai ușor. Există o mulțime de materiale pe care le putem folosi de la alte grupuri ABC, iar ABC are, de asemenea, o istorie îndelungată din care putem încerca să învățăm, privind înapoi, dar și să ne inspirăm.

A AVEA GRIJĂ UNII DE CEILALȚI

Munca ABC poate fi grea, stresantă și uneori provocatoare din punct de vedere emoțional. Să ne vedem prietenii și tovarășii arestați, bătuți, să le fie percheziționate casele de către poliție, să asistăm la procese, să mergem la închisoare și multe altele poate fi foarte greu. Multe persoane din grupurile ABC sunt, de asemenea, active în alte grupuri, astfel încât pot fi în același timp confruntate cu represiunea, dar îi și sprijină pe alții să reziste represiunii.

Munca de sprijinire a deținuților poate însemna intimitate cu moartea. Putem pierde persoanele dragi din cauza neglijenței medicale, a sinuciderii sau chiar în mâinile poliției. A face față durerii și a gestiona stresul cronic sunt abilități importante pentru organizatorii ABC.

Mulți oameni se epuizează din cauza muncii de sprijinire a deținuților și de combatere a represiunii. De aceea a avea grijă de noi înșine și de ceilalți este foarte important! Partea care urmează a zinei își propune să exploreze acest subiect și să împărtășească câteva resurse legate de aceste chestiuni.

Trauma indirectă și munca ABC

În calitate de anarhiste și anarhiști, de persoane care se opun dezumanizării aduse de capitalism și de stat, avem de-a face cu tot felul de rahaturi. Putem trăi noi înșine aceste experiențe în mod direct (cum ar fi închisoarea) sau putem sprijini persoane apropiate pentru a traversa situații stresante sau traumatizante. Sau putem pur și simplu să citim și să scriem despre experiențele

prin care trec alții. Oricum ar fi, suntem expuși la o mulțime de lucruri grele și supărătoare și este evident că acest lucru va începe să ne afecteze (altfel nu am fi oameni).

Un mod prin care acest lucru este recunoscut este conceptul de „traumă indirectă”. Trauma indirectă a fost descrisă de Institutul Headington ca fiind „procesul care are loc atunci când îți pasă de persoane care au fost rănite și te simți responsabil să te implici și să le sprijini. În timp, acest proces poate duce la schimbări în bunăstarea ta psihologică, fizică și spirituală”.

Conversațiile și scrierile despre traume recunosc din ce în ce mai mult efectele complexe ale traumei pe termen lung, dincolo de incidentele traumatice punctuale, cum ar fi un accident de mașină. Sunt astfel puse în lumină potențialele consecințe cumulative ale reflectării durerii, fricii, furiei și disperării altor persoane în propria conștiință pe o perioadă mai lungă de timp. Unele dintre aceste schimbări pot fi observate prin diferite semne.

- Ce fel de muncă anti-represiune sau aboliționistă lipsește din zona noastră?
- Care este lucrul nou care ar putea să vină cu o perspectivă tactică anarhistă de luptă împotriva închisorilor și a statului care nu a fost prezent în zona ta și care ar putea fi important?
- Ce fel de proiecte sau inițiative te inspiră?
- Există vreun grup de sprijin legal cu care ați putea intra în contact? Are sens să înființați unul?
- Cum ați putea organiza evenimente educaționale periodice, legate de creșterea nivelului de cultură și de conștientizare în domeniul securității? Există modalități prin care ați putea face astfel de evenimente mai interesante, mai interactive și mai ușoare? Ce se poate face pentru a atrage mai multe persoane interesate?
- Luați în considerare ideea de a organiza evenimente de strângere de fonduri pentru proiectul vostru și/sau pentru susținerea deținuților. Cum puteți face ca astfel de evenimente să fie mai eficiente și să implice mai multe persoane? Cum puteți conecta astfel de evenimente la alte idei și discuții pe care le-ați avut cu grupul vostru?
- Căutați evenimente la care ați putea participa ca grup și prezentați-vă ideile, perspectiva și activitatea pe care o desfășurați.
- A existat vreun caz de represiune din partea statului de amploare și/sau cunoscut în contextul vostru, de care știți și care ar putea fi o lecție pentru mai multe persoane din zona voastră și nu numai? Cum puteți face o analiză în profunzime a ceea ce s-a întâmplat și ce vă poate asta învăța în mod potențial?
- Gândiți-vă la demararea unor proiecte comune și de cooperare cu alte grupuri ABC și alte colective prietenoase din apropierea zonei voastre și chiar de mai departe.
- Care sunt posibilele obiective pe termen scurt, mediu și lung pentru grupul vostru ABC?
- Care sunt modalitățile practice prin care ați putea conecta activitatea ABC din afara închisorii cu lucrurile care se întâmplă în interior? Cum poate acest lucru să împuternicească și să lărgască lupta?
- Care sunt limitările grupului vostru ABC?
- Există ceva care ar putea aduce persoanele din grupul ABC mai aproape ca prieteni și tovarăși? Ce v-ar putea împuternici ca proiect sau ca grup de persoane active?
- Care este relația voastră cu dihotomia dintre politic și social, în special în ceea ce privește deținuții „politici” și cei „sociali”? Care sunt limitele acestor diviziuni și de unde apar aceste diviziuni? Ce trebuie făcut pentru a aduce această discuție în fața unui public mai larg?
- Ce se poate face pentru ca activitățile grupului vostru să fie mai durabile?

Du-te și vorbește cu tovarășii tăi. Împărtășește idei, faceți ca lucrurile să se întâmple, organizați — cerul este limita.

Majoritatea oamenilor care sunt cumva implicați într-o mișcare anti-autoritară sau doar în scena punk știu ce este ABC. Există festivaluri de punk în toată Europa în solidaritate cu grupurile și cu cauza ABC, chiar dacă cei care participă nu fac neapărat parte din aceste grupuri.

Pe de altă parte, cred că este important să ne organizăm și să avem structuri anarhiste de sprijinire a deținuților care să aibă continuitate. Nu e neapărat să se înființeze mereu unele noi, deși asta e de la caz la caz. Nici să nu ne bazăm în totalitate pe Rote Hilfe din Germania, de exemplu, care au reușit să tipărească în ultimii doi ani cel puțin două articole în care celebrează comunismul autoritar (care a ucis și încarcerat anarhiști/militanți anti-autoritari). Bineînțeles că multe dintre „subgrupurile” care fac parte din Rote Hilfe nu sunt așa, dar cred că încrederea excesivă care există în Germania în această structură este periculoasă. Și arată cumva că suntem peste tot! ;) Că suntem conectați într-o rețea internațională liberă.

Provocarea a fost să continuăm și să nu ne epuizăm. În acest domeniu de activitate, ca să zic așa, nu există atât de multe momente de succes, în care să vezi imediat un rezultat. Am început

cu un grup care era de peste două ori mai mare decât suntem noi acum. Mulți oameni și-au pierdut interesul față de grup, față de idei, față de luptă... Dar cred că, în rest, este vorba de lucruri obișnuite, care țin de viața într-o societate capitalistă în general.

Cel mai bun moment este adesea o scrisoare pe care o primești din închisoare. În ultimii doi ani am fost invitați să vorbim despre munca noastră la un festival și s-au scris pe urmă cuvinte foarte frumoase despre grupul și munca noastră, dar și despre motivul pentru care s-a organizat o acțiune de binefacere special pentru noi. A fost foarte plăcut să fim apreciați pentru munca făcută. Nu acesta este motivul pentru care o facem, dar, ca să fiu sincer, m-am simțit foarte bine.

Ce ne face să continuăm? Faptul că această activitate ni se pare foarte importantă și că o considerăm parte din lupta noastră ca anarhiste și anarhiști. Uneori ceea ce poți face nu pare să fie mare lucru, dar apoi primești scrisori de la deținuți/-te care încă doresc să lupte să lupte și care te fac să înțelegi cât de important este sprijinul tău pentru ei/ele. Și de cele mai multe ori nu i-ai întâlnit niciodată, dar le citești cuvintele și simți această legătură și afinitate puternică. Personal, primesc multă putere și energie din aceste scrisori.

De asemenea, întâlnirea cu persoane care au fost implicate în luptele împotriva închisorilor încă din anii '80 și chiar din anii '70 este întotdeauna foarte inspirațională pentru mine. Sau cu persoane care fac această muncă trăind în țări cu regimuri mult mai represive; și experiențele lor și modul în care se descurcă. Încă mai există închisori și capitalism, iar societatea nu e încă emancipată, așa că mai este nevoie și de ABC. ;)

Sfatul meu pentru cei și cele care pornesc pe acest drum este să nu o facă pentru că este „cool” sau la modă, sau pentru că aveți impresia că asta vă va aduce credibilitate sau alte rahaturi de genul ăsta. Nu faceți asta dacă vedeți asta ca pe un „activism”, ceva ce faceți pentru o vreme, după care vă dezamăgiți pentru că lucrurile nu merg așa cum vreți voi, sau prizonierii și prizonierii sunt dificili sau pur și simplu vă plictisesc și renunțați. Anarhismul și solidaritatea nu sunt un hobby. Oamenii se bazează pe tine și pe sprijinul tău.

Propune-ți obiective realiste (pentru început). Adică, desigur, revoluția anarhistă este scopul principal, dar știi

ce vreau să spun. :) Vei avea nevoie de multă rezistență și va fi nevoie de multă energie. Poate intrați în contact cu alte grupuri ABC; aveți multe de învățat din experiențele lor. Nu trebuie să începeți de la zero.

ZILELE DE SOLIDARITATE INTERNAȚIONALE

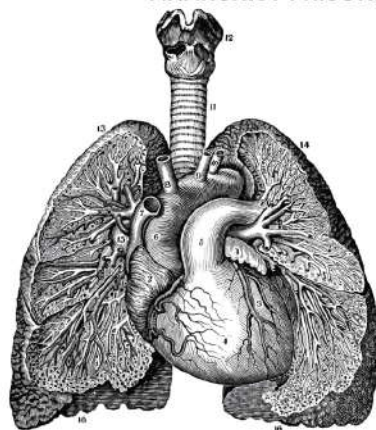
De-a lungul anului au loc numeroase zile și săptămâni internaționale de acțiuni în solidaritate cu deținuții. Lista care urmează cuprinde doar câteva dintre cele care au loc. Aceste zile pot să facă vizibile acțiunile de susținere a deținuților în cadrul mișcărilor noastre — dar nu ne limităm la ele.

Grupurile ABC organizează multe alte evenimente și acțiuni în timpul anului. Zilele comune de acțiune ne impulsionează, ne ajută să împărtășim resurse și să ne sporim puterea în lupta pentru anumii prizonieri sau pentru anumite cauze. Zilele sunt de obicei aceleași în fiecare an, însă multe zile și săptămâni noi de acțiune sunt anunțate spontan atunci când este nevoie urgentă de solidaritate.

ABC New York produce, de asemenea, în fiecare lună câte afiș cu zilele de

naștere ale deținuților politici. Aceasta este o excelentă resursă pentru evenimente periodice de scriere de scrisori: www.nycabc.wordpress.com

JUNE 11TH INTERNATIONAL DAY OF SOLIDARITY WITH MARIUS MASON & ALL LONGTERM ANARCHIST PRISONERS

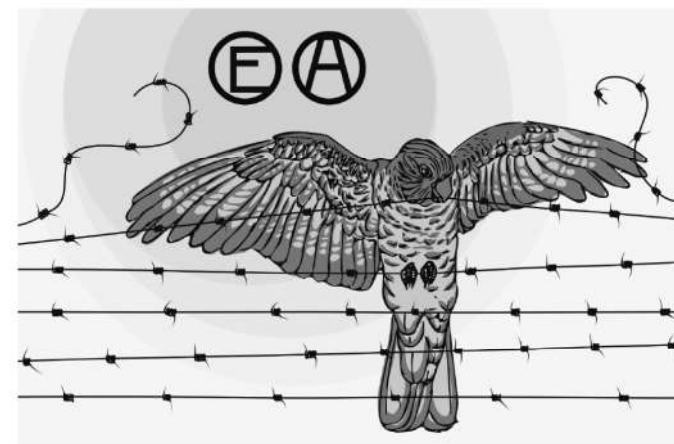

fără compromisuri, a modului în care acestea funcționează, dar și a felului în care le putem submina, pentru a putea reconstrui relațiile sociale în afara lor, așa cum ne dorim. Acestea sunt doar trei propuneri; există multe alte moduri de a le formula. Dar, bineînțeles, toate merg împreună. Nu putem să elaborăm mai întâi o analiză, pentru ca apoi să distrugem închisorile, iar la final să ne gândim cum vrem să trăim. Toate trebuie făcute la un loc, și asta face ca ideile noastre abolitioniste să fie puternice.

Pozițiile prezentate mai sus înseamnă, de asemenea, o cantitate al naibii de mare de muncă. Tocmai de aceea, grupul ABC local ar trebui să funcționeze în continuare. Așa cum distrugerea închisorilor este un efort foarte mare, trebuie spus, de asemenea, că represiunile nu se opresc niciodată. În mod evident, acest exemplu este contrar ideii apariției grupurilor ABC și dispariției lor, pe măsură ce represiunile se intensifică sau dispar.

Ce se poate face pentru a menține activ un grup ABC?

În primul rând, încercați să vă gândiți la represiune într-un context mai larg. S-ar putea să pară că represiunea este o situație pe termen relativ scurt, dar represiunea este, de fapt, o parte a „Situăției”. Asta înseamnă că Represiunea este mereu prezentă. Statul este mereu acolo și controlul pe care îl exercită asupra vieții oamenilor înseamnă în sine represiune și război social, orice ar fi: o amendă, legile și

întregul sistem și iluzia colectivă care îl face să funcționeze, frontierele, un caz penal, polițistul care patrulează cu mașina de poliție pe strada ta, actele, instanțele, toată așa-zisa ordine publică etc. Nu toate represiunile sunt vizibile. Unele dintre ele fac atât de mult parte din viața noastră de zi cu zi, încât nu le considerăm represiuni în accepțiunea obișnuită, fie că statul deschide un dosar penal de amploare împotriva tovarășilor noștri, fie că polițiștii ne agresează pe străzi. Dorința noastră de eliberare este în egală măsură în conflict cu represiunile „mici” și cu cele „mari”, însă închisorile le susțin pe toate.

Prin urmare, gândiți-vă în mod practic la moduri în care voi, ca grup, puteți lucra cu toate acestea. A menține activ grupul ABC înseamnă a lucra cu el ca și cu un fel de proiect. Nu există o rețetă pentru fiecare grup în ceea ce privește continuarea activității. Înainte de a stabili anumite obiective, încercați să discutați între voi în cadrul grupului. Discuțiile pot fi mult mai utile decât un manual. Discutați aceste idei sau orice alte idei pe care le considerați importante:

CUM SĂ MENȚII UN GRUP ABC

S-ar putea spune că combustibilul care face ABC-ul să meargă este munca de confruntare a represiunii cu care se confruntă grupul. Altfel spus, atunci când represiunea încetează și oamenii și-au însușit cultura securității, grupurile anti-represiune ca ABC ar trebui să intre în hibernare, dacă nu chiar să dispară. Ca la cinema, atunci când se termină filmul, lumea se ridică și merge acasă. Câteodată chiar așa se și întâmplă. Unele grupuri ABC încetează să mai fie active după ce partea cea mai vizibilă a represiunii ia sfârșit. Dar asta nu înseamnă și că ar trebui să se întâmple întotdeauna așa.

Există o mulțime de motive pentru care grupurile ABC își încetează activitatea. De exemplu, de foarte multe ori, persoanele care sunt implicate în ABC fac parte și din alte proiecte, iar înființarea unui grup ABC poate fi o necesitate practică, mai ales dacă nu există deja grupuri anti-represiune în zonă. Odată ce necesitatea dispare, dispare și grupul. Alt motiv ar putea fi și experiențele traumatizante legate de activitatea de sprijin din cadrul grupului. Toate acestea sunt de înțeles. Dar mulți dintre noi, cei și cele care am participat în ABC, am observat că nevoia de a menține această organizare este una continuă. De ce?

ABC, ca tip de organizație și ca tactică prin care anarhistele și anarhiștii au

luptat împotriva statului și i-au sprijinit pe cei aflați în detenție, are o lungă tradiție. Iar filosofia organizațională a Crucii Negre este în continuare o filosofie aboliționistă.

În urmă cu mai bine de 100 de ani, anarhistele și anarhiștii, într-o organizație care a avut un nume diferit pentru o vreme, se opuneau activ regimului țarist, iar câțiva ani mai târziu au devenit dușmanii statului bolșevic, la fel ca și al tuturor celorlalte state. Având atât experiența închisorilor și execuțiilor țariste, cât și a celor bolșevice, luptând și azi împotriva regimului penitenciar, Crucea Neagră Anarhistă a căpătat o perspectivă istorică veridică, chiar dacă tristă, asupra revoluției, a statului și a închisorilor sale. În același timp, această experiență istorică unică a plasat obiectivele pe termen lung și lupta zilnică a ABC într-un orizont aboliționist clar.

Este clar: trebuie neapărat să distrugem toate închisorile. Această instituție de control are rolul de liant în raport cu alte sisteme de opresiune, cum ar fi patriarhia, clasa sau rasismul. Închisorile nu au rezolvat niciodată vreo problemă, ci doar au creat nenumărate alte probleme, au distrus vieți, culturi și ființe umane și animale frumoase.

Cu toate acestea, știm cu toții că lucrul nu este atât de ușor. Desființarea închisorilor nu este un act izolat de violență eliberatoare, ci mai degrabă un proces complicat și pe termen lung de construire a altor tipuri de relații în cadrul societății. Este vorba de a transforma înțelegerea noastră comună asupra pedepsei, a închisorii și a vieții, către o analiză profundă și radicală,

Ziua de acțiune și solidaritate cu deținuții trans — 22 ianuarie

Proiectul, care este unul pornit de la bază, de la „firul ierbii”, a fost inițiat de Marius Mason, un deținut trans din Texas, SUA. Acest eveniment anual este organizat de deținuții trans și de susținătorii lor din întreaga lume. Este o șansă pentru cei care nu se află închiși de a-și aminti de cei din spatele gratiilor, de a le oferi solidaritate și sprijin real, și de a sensibiliza publicul cu privire la problemele cu care se confruntă deținuții trans. Este o șansă pentru cei și cele din închisoare de a avea o voce și de a se organiza împreună. www.transprisoners.net

Ziua Internațională a Femeii — 8 martie

În timp ce această zi continuă să fie „albită” și canalizată către feminismul liberal și capitalist, multe anarhistele și anarhiști, precum și alții, se folosesc în continuare de această ocazie pentru a lupta împotriva patriarhatului și pentru a-și aminti de istoria radicală a Zilei Femeii. Grupurile ABC au organizat evenimente de scriere de scrisori și seri de informare despre femeile încarcerate din întreaga lume.

Ziua internațională împotriva brutalității poliției — 15 martie

Ziua internațională împotriva brutalității poliției este marcată în fiecare an la 15 martie și a început să fie ținută în 1997 la inițiativa a „Colectivului de opoziție față de brutalitatea poliției,” cu sediul la Montreal, și a grupului Black Flag din Elveția. Acceptarea zilei de 15 martie ca zi centrală a solidarității împotriva brutalității poliției variază de la un loc la altul.

Ziua prizonierilor palestinieni — 17 aprilie

În timpul acestei zile, oameni din întreaga lume organizează mitinguri,

evenimente și acțiuni de solidaritate cu prizonierii politici palestinieni. În fiecare an, prizonierele și prizonierii palestinieni intră în greva foamei pe termen nelimitat, în timp ce cei și cele de afară încearcă să le amplifice vocile. www.samidoun.net

Ziua Internațională a Muncitorilor — 1 Mai

Ziua de 1 Mai este o zi de comemorare a celor patru anarhiști executați în SUA în 1886, și a miilor de alte persoane care au luptat de-a lungul istoriei pentru clasa muncitoare. În această perioadă, multe grupuri organizează acțiuni de solidaritate, folosindu-se de prilej pentru a evidenția munca în cadrul regimului penitenciar, dar și pentru a aminti de muncitorii/-oarele aflați/-te în detenție. Puteți citi mai multe despre această istorie aici: www.libcom.org/history/1886-haymarket-martyrs-mayday

Ziua internațională de solidaritate cu deținuții anarhiști pe termen lung — 11 iunie

În fiecare an, 11 iunie este o zi în care ne amintim, prin cuvinte, acțiuni

și susținere materială continuă, de tovarășii noștri anarhiști închiși de mult timp. Pagina web 11 Iunie pune la dispoziție mai multe informații în acest sens și o listă cu deținuții care ar putea beneficia de susținere sporită în această perioadă. Oamenii sunt încurajați să întreprindă acțiuni în întreaga lume și să le anunțe. În fiecare an este publicată și o zină cu scrieri și diferite rapoarte.

www.june11.noblogs.org

Ziua internațională de solidaritate cu Eric King — 28 iunie

Eric King este un anarhist din SUA care a fost condamnat la 10 ani de închisoare pe 28 iunie 2016 pentru o tentativă de incendiere a biroului unui oficial guvernamental. De la arestarea și încarcerarea sa ulterioară, Eric King a fost extrem de izolat de cei dragi, fiind ținut sub observație strictă de gardieni. A petrecut multe luni în izolator. Această zi de acțiune are ca scop sprijinirea lui Eric în ultimii săi ani de detenție.

www.supportericking.org

Ziua internațională de solidaritate cu deținuții antifasciști — 25 iulie

Ziua Internațională de Solidaritate cu Deținuții Antifasciști a luat naștere în 2014 ca „Zi de solidaritate cu Jock Palfreeman,” un australian care execută

o pedeapsă de 20 de ani în Bulgaria pentru că a apărat doi bărbați romi de un atac al huliganilor fasciști. Ziua a fost extinsă pentru a-i sprijini toți prizonierii și prizonierele antifasciste. Grupurile sunt încurajate să organizeze acțiuni de solidaritate, evenimente, strângeri de fonduri, scrieri de scrisori etc. O listă a deținuților poate fi găsită aici:

www.nycantifa.wordpress.com/globalantifa-prisoner-list

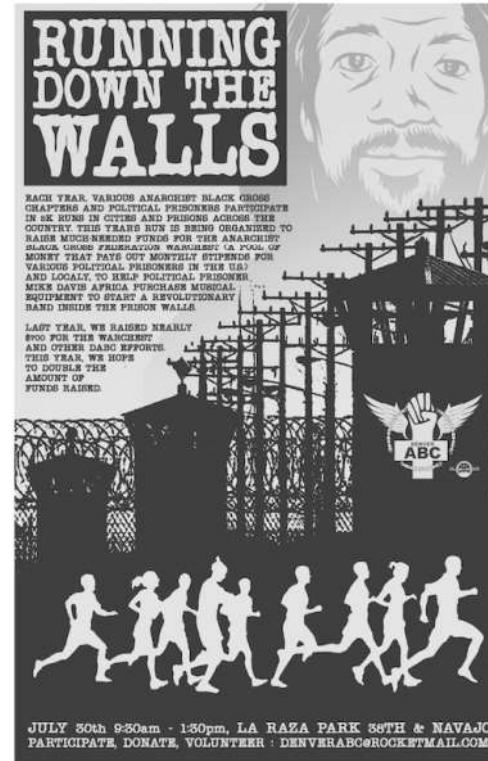
Ziua dreptății pentru deținuți — 10 august

10 august este o zi rezervată pentru a ne aminti de toți cei și toate cele care au murit în condiții suspecte în închisorile canadiene. Această zi de acțiune a început în Canada, în 1974, atunci când Edward Nolan, un deținut, a sângerat până la moarte în închisoarea de maximă securitate Millhaven din Bath, Ontario. Această dată a devenit acum un punct de reper pentru lupta din închisori din întreaga lume.

www.prisonjustice.ca

Săptămâna internațională de solidaritate cu deținuții anarhiști: 23 — 30 august

Aceasta este o săptămână globală de acțiune dedicată deținuților anarhiști. Solidaritatea se poate exprima în multe forme; de la graffiti la acțiuni directe și până la seri în care se scriu scrisori. Un

voluntari care să o facă), precum și prin găsirea de tricouri ieftine în magazinele cu reduceri. De asemenea, unele grupuri își „însușesc” tricouri neimprimabile din magazinele deținute de corporații, numai bune să fie serigrafiate!

Donații lunare

Multe grupuri anti-autoritare și antifasciste dau opțiunea unor donații recurente, de exemplu 10-15 lei pe lună. Se creează astfel o sursă de venit sustenabilă, fiind un bun model de urmat dacă aveți cont bancar și genul ăsta de structură. Poate fi mai dificil dacă sunteți organizați informal, fără un cont (multe grupuri nu au un cont oficial din motive de securitate).

Fondul anarhist de apărare

Un Fond Internațional de Apărare Anarhistă a fost lansat în 2018. Aici sunt colectate fonduri de la membrii care se

alătură și care pot contribui apoi la luarea deciziilor. Structura de solidaritate colectivă oferă sprijin anarhiștilor din întreaga lume care sunt persecutați sau se află într-o situație de viață dificilă din cauza ideilor sau activităților lor politice. www.afund.antirep.net.

Câteva cuvinte de încheiere

Fie că este vorba de o cină sau de o petrecere, de un tur de informare sau de o prezentare, este important să înțelegem că evenimentele de strângere de fonduri construiesc, de asemenea, o atmosferă de solidaritate în interiorul mișcării anarhiste. Dacă astăzi se are grijă de tovarășul A., când el/ea/ei se confruntă cu represiunea, înseamnă că mâine nimeni nu va da înapoi! Acest sentiment de susținere din partea tovarășilor tăi este extrem de important în construirea unei comunități revoluționare și care pornește pe calea revoluției.

Așadar, nu ezitați! Dacă nu aveți experiență, cereți ajutorul altor grupuri sau prietenilor voștri! Fiți creativi și nu evitați nici părțile dificile ale muncii de strângere de fonduri; vă veți bucura cu siguranță și de părțile sale bune. Disclaimer: cu această listă nu dorim să enumerăm doar opțiunile legale. Vă rugăm să rețineți că această zină nu invalidează modalități de strângere de fonduri ceva mai tradiționale pe care anarhistele și anarhiștii le-au practicat în veacurile trecute: de exemplu, exproprierea ;).

cadrul cărora artiste și artiștii tatua-tori își oferă timpul și abilitățile în mod gratuit. Oamenii plătesc pentru a se tatua și toate fondurile strânse astfel se îndreaptă către deținuți sau campanii de susținere. Se pot strânge foarte mulți bani într-un weekend. Tattoo Circus-urile au, de asemenea, programe de ateliere și prezentări pentru a sensibiliza publicul cu privire la diferitele cazuri de represiune și luptele duse în acest sens. Multe grupuri organizează, de aseme-nea, evenimente cu muzică, aduc mân- care și băuturi, pe care le vând pentru a strânge fonduri.

Concerte/spectacole/concerte caritabile

Concertele de strângere de fonduri sunt o modalitate excelentă de a strânge bani. Cu toate acestea, dacă plătiți tru- pele sau chiar și doar benzina, uneori este greu să „ieșiți pe plus”. Concertele de binefacere ies adesea cel mai bune atunci când trupestele vin gratuit, astfel încât toți banii pot merge la deținuți. Sunt și prilejuri bune pentru a organiza un stand și pentru a scrie scrisori pentru deținuți.

Multe grupuri consideră că fac mai mulți bani de la evenimente muzicale care atrag mai mulți oameni, cum ar fi un „rave” sau o seară de hip-hop, în comparație cu un concert punk. Cu toate acestea, se pot organiza festivaluri de muzică punk/metal/crust din care să vină fonduri destule — vezi festivalul din Viena pentru inspirație!

Evenimente sportive și sponsorizate

Unele grupuri strâng bani din sponsori- zări. De exemplu, prietenii pot fi rugați să le facă o donație dacă participă la o cursă de 10 km, de exemplu. Unii fac acest lucru chiar și cu pentru a se rade în cap sau pentru alte lucruri caraghi- oase. Este nevoie de multă energie și angajament, dar poate fi un mod plăcut de a strânge fonduri.

ABC New York și grupurile de sprijin organizează, de asemenea, o „Alergare în josul Wall-urilor”. Aceste alergări sponsorizate strâng fonduri necesare activității pe care o desfășoară. Se poate, de asemenea, să se meargă pe jos/cu bicicleta/cu bicicleta pe traseele de 5 km.

Tombola

Tombola este o acțiune prin care oamenii cumpără un bilet și pot câș- tiga un premiu. Acestea pot fi o com- pletare excelentă la orice eveniment, cum ar fi o prezentare sau un concert de binefacere. Le puteți cere susținăto- rilor să doneze premii și puteți obține lucruri super-faine de la reduceri din magazinele locale!

Merch-uri

Merch-ul nu se demodează nicio- dată. Oamenii par întotdeauna fericiți să cumpere tricouri, patch-uri și alte articole. Poate fi costisitor să imprimi tricouri de pildă, însă costurile pot fi reduse prin realizarea serigrafiei chiar de către grupul vostru (sau găsirea de

afiș și un apel colectiv sunt publicate online, iar apoi grupurile desfășoară fiecare acțiune, putând trimite o scurtă descriere pentru pagină, dacă doresc s-o facă. Începutul săptămânii a fost ales pentru a se potrivi cu data când au fost executați Sacco și Vanzetti, doi anarhiști italo-americieni, în 1927. Aceștia au fost condamnați pe baza unui număr foarte mic de probe, într-o înscenare judiciară, cel mai probabil fiind pedepsiți pentru opiniile lor anarhiste. www.solidarity.international.

Ziua internațională de comemorare a persoanelor trans — 28 noiembrie

Ziua de comemorare persoanelor trans a fost stabilită pentru a-i comemora pe cei și cele care au fost uciși din cauza urii sau prejudecăților anti-transgender. Este o zi în care îi onorăm pe cei și cele care nu mai sunt printre noi și în care luptăm pentru toți cei în viață. Multe grupuri anti-închisori întreprind acți- uni împotriva regimului penitenciar în această zi, în amintirea deținuților trans care au murit înăuntru.

www.tdor.info

Demonstrații zgomotoase în noaptea de Anul Nou

A devenit o tradiție ca în cea mai zgo- motoasă noapte a anului să facem zgomot și pentru deținuți. La nivel inter- național, demonstrațiile zgomotoase în afara închisorilor sunt o modalitate de a ne aminti de cei care sunt ținuți prizonieri și o modalitate de a ne arăta solidaritatea cu tovarășii, cu cei dragi aflați în spatele gratiilor. Ne adunăm pentru a rupe singurătatea și izolarea. Demonstrațiile au loc în întreaga lume pentru a le arăta deținuților că nu sunt singuri.

STRÂNGEREA DE FONDURI: CÂTEVA SFATURI

Strângerea de fonduri este una dintre cele mai importante componente ale activității noastre. Fie că ne dorim sau nu, o mare parte din munca de solidaritate necesită bani: începând de la avocați și asistență juridică și terminând cu pachetele pentru deținuți și sprijinul dat pentru cei aflați la limita subzistenței din cauza represiviilor.

Unii oameni consideră că este o afacere neplăcută, alții o transformă într-o experiență destul de pozitivă. Depinde de voi să decideți ce abordare adoptați, dar ar trebui să fie clar că, dacă luați în serios activitatea ABC, nu veți putea evita strângerea de fonduri.

Iată câteva sfaturi din experiența noastră despre cum puteți face bani. Este posibil ca unele dintre ele să fie potrivite în realitate din cauza represivității politice. Această listă este, evident, deschisă. Așa că, dacă tu sau grupul tău aveți ceva de adăugat, nu ezitați să ne scrieți și să ne împărtășiți experiența voastră.

Seară de strângere de fonduri/ Prezentare

Este vorba de prezentări, discuții sau ateliere de lucru care au legătură cu subiectul pentru care strângeți fonduri. De exemplu, o prezentare despre reprimarea împotriva activistelor și activiștilor care protestează împotriva G20, ar putea reprezenta o platformă de strângere de fonduri de solidaritate. Genul acesta de prezentări sunt bune mai ales în cazul în care doriți să strângeți bani pentru cauze care nu sunt neapărat cunoscute în regiunea unde vă aflați. Puteți astfel informa oamenii și, eventual, îi puteți

inspira să înceapă să fie activi în sprijinul altor cauze. Cu toate acestea, nu ar trebui să vă așteptați la mulți bani de la acest tip de evenimente, deoarece oamenii nu sunt în mod normal dornici să doneze direct bani după o prezentare. Interesul pentru donații ar putea fi încurajat cu ajutorul unor materiale de vânzare/donație pe tema respectivă. Chiar și lucruri precum tricouri sau patch-uri ar putea face o mică legătură cu subiectul pentru unele persoane.

Puteți, de asemenea, să vă îndepărtați de formatul tradițional de prezentare și să organizați o cină de solidaritate. Unele grupuri susțin că o cină bine organizată ar putea strânge mai multe fonduri și atrage mai multe persoane decât o simplă prezentare.

Apeluri pentru solidaritate

Uneori merită să lansezi un apel de ajutor prin intermediul rețelelor anarhiste. S-ar putea ca celelalte grupuri să aibă mai multe posibilități de a accesa fonduri decât tine. De exemplu, țările vestice sunt mai înstărite decât țările din est sau din sud.

În acest caz, un astfel de apel poate îi poate stimula și pe alții să se mobilizeze și să strângă fonduri pentru voi. Nu subestimați puterea solidarității — ați putea fi surprinși pozitiv de modul în care oamenii doresc de multe ori să îi ajute pe cei și cele pe care nu îi cunosc, dar cu care împărtășesc idei.

Petrecere

Este una dintre cele mai populare modalități de strângere de fonduri în țările

occidentale. În majoritatea cazurilor, puteți anunța în mod deschis scopul petrecerii și le puteți oferi oamenilor posibilitatea de a se simți bine pentru o cauză. Este o modalitate excelentă de a strânge bani, deoarece oamenii sunt în general dornici să-i cheltuiască pe băutura, sau pur și simplu donează mai mult atunci când sunt bine dispuși.

Cu toate acestea, petrecerile bune necesită multe eforturi din partea mai multor persoane. Nu există nimic mai rău decât să organizezi o petrecere de strângere de fonduri proastă. Dacă vă faceți o reputație de organizatori de petreceri proaste, sunt puține șanse ca această modalitate de strângere de fonduri să vă fie accesibilă pentru mult timp. De aceea petrecerile trebuie să fie originale și distractive. Unele grupuri, din cauza unor decizii politice, nu vând alcool sau alt fel de substanțe la petrecerile lor de solidaritate.

Tururi de informare

Tururile de informare reprezintă versiunea mai avansată a unui eveniment/petrecere de prezentare. Un „infotur” constă într-un set de evenimente care se desfășoară în diferite orașe, cu scopul de a informa oamenii despre situație, dar și de a strânge fonduri pentru cauza respectivă.

Acestea sunt bune nu numai pentru strângerea de fonduri, ci și pentru a stabili legături cu alți activiști. Conexiunile pe care le construiești pe drum sunt de neînlocuit. Oamenii pe care îi poți întâlni în timpul unui infotur îți pot deveni tovarăși până la sfârșitul vieții.

Cu toate acestea, este și mult de muncă pentru așa ceva. În multe cazuri, infotur-urile au un program aglomerat și vă sugerăm să nu le faceți mai lungi de două săptămâni, altfel capul v-ar putea ceda înaintea corpului.

Tattoo Circus

Multe ABC-uri și alte grupuri autonome strâng bani pentru deținuți prin organizarea de Tattoo Circus. Acestea sunt evenimente în

